



Regio
Gooi en Vechtstreek

Herstel de verbinding

Beleidsplan Bescherming & Opvang
Gooi en Vechtstreek 2022-2025

ons kenmerk

21.005875

versie

Definitief

datum

7 oktober 2021

contactpersoon

Sonja Hartkamp

e-mail

s.hartkamp@regiogv.nl

Regio Gooi en Vechtstreek is het samenwerkingsverband van Blaricum, Eemnes, Gooise Meren, Hilversum, Huizen, Laren, Weesp en Wijdmeren. Wat met elkaar beter lukt en meerwaarde heeft, dat doen we samen. Iedere dag werken we aan een duurzame, gezonde en veilige regio. Voor inwoners, met gemeenten.

Regio Gooi en Vechtstreek

Burgemeester de Bordesstraat 80
1404 GZ Bussum
Postbus 251
1400 AG Bussum
Telefoon: (035) 69 26 444



colofon

Herstel de verbinding, het Beleidsplan Bescherming & Opvang Gooi en Vechtstreek 2022-2025 is een uitgave van de Regio Gooi en Vechtstreek.

redactie

Paulina Mol Lous, Huizen
Henke van der Heiden, Gooise Meren
Karen Nieuwenhuis, Hilversum
Ria Zoetmuller, Wijdmeren
Louissetta Eisses, BEL-gemeenten
Suzanne Leeuw, Weesp

tekst

Afke Jong, Sonja Hartkamp
en Tjolina Proost,
Regio Gooi en Vechtstreek

fotografie

Herstelnetwerk, Shutterstock

vormgeving

Bart Landman,
HSTotaal Communicatie & Design



Inhoud



Voorwoord

4



Inleiding

5



Beleidskader 2022-2025

7

Maatschappelijke ontwikkelingen

7

Beleidsvisie

12

Beleidsuitgangspunten

12

Beleidsdoelen

15



Beleidsprogramma's 2022-2025

17

Preventie en perspectief

17

Beschermd en veilig thuis wonen

22

Een integrale benadering vanuit zorg en veiligheid

29



Regionale samenwerking

34



Financiën 2022-2025

36



Bijlagen

39

Bijlage 1 Participatieparagraaf

39

Bijlage 2 Evaluatie 2017-2022

41

Bijlage 3 Deelname Eemnes

43

Bijlage 4 Was-wordt lijst

44



Voorwoord



Verreweg het grootste deel van onze inwoners geeft het eigen leven vorm en weet de weg te vinden in onze samenleving. Een kleine groep heeft (tijdelijk) bescherming en opvang nodig. Het gaat om mensen die beperkingen hebben, kampen met een psychische aandoening, verslaving, dak- of thuisloos zijn of te maken hebben met huiselijk geweld en kindermishandeling.

De gemeente mag haar inwoners nooit uit het oog verliezen. We staan naast ze, staan hen op basis van échte betrokkenheid bij én blijven altijd perspectief bieden. Een perspectief dat uitgaat van de kans om mee te kunnen doen en regie op het eigen leven. Een perspectief dat zin geeft in de toekomst.

Met veel trots bied ik u het nieuwe beleidsplan Bescherming & Opvang Gooi en Vechtstreek 2022-2025 aan. Een plan van de gemeenten Blaricum, Eemnes, Gooise Meren, Hilversum Huizen, Laren, Weesp en Wijdmeren. Tot stand gekomen in samenwerking met inwoners, adviesraden sociaal domein, cliëntvertegenwoordigers, aanbieders van (jeugd)zorg en ondersteuning, Veilig Thuis, aanbieders van eerstelijns- en tweedelijnszorg, zorgverzekeraar Zilveren Kruis, politie, woningcorporaties, het Zorg- en Veiligheidshuis Gooi en Vechtstreek én het onderwijs.

Herstel is het centrale thema van het beleidsplan en *verbinding* is nodig om de doelen te kunnen realiseren. Met dit plan bouwen wij voort op de mooie stappen die wij de afgelopen jaren met elkaar hebben gezet om het verschil te maken voor inwoners die zich bevinden in een kwetsbare positie in de samenleving. Vertrouwen, maatwerk én goede samenwerking tussen inwoners en professionals staan daarbij centraal.

Ik ben ongelooflijk trots op alle betrokken en bevlogen mensen die zich sterk maken voor de bescherming en opvang van onze inwoners en die ook nu bij hebben gedragen aan de totstandkoming van dit plan. Ik maak samen met de collega wethouders dan ook een dankbare buiging voor al deze vakmensen die dag in, dag uit werken aan een gezond, veilig, betekenisvol en kansrijk klimaat voor onze inwoners.

Floris Voorink

Wethouder gemeente Hilversum

Coördinerend wethouder Bescherming & Opvang regio Gooi en Vechtstreek



Inleiding



Dit beleidsplan is opgesteld voor inwoners die maatschappelijk uitvallen of dreigen uit te vallen, omdat zij zich tijdelijk in een kwetsbare positie bevinden. De draaglast van ervaren problemen en tegenslagen is groot voor de bij hen beschikbare draagkracht. Door die disbalans worden zij bedreigd met tijdelijke of langdurige maatschappelijke uitval of sociale uitsluiting.

Het gaat veelal om inwoners die (tijdelijk) niet in eigen bestaansvoorwaarden kunnen voorzien, zoals huisvesting, voedsel, inkomen, sociale contacten en zelfverzorging. Vaak spelen er problemen op meerdere levensterreinen. Denk aan een combinatie van schulden, sociaal isolement, psychische problemen, huiselijk geweld en kindermishandeling, verwaarlozing, verslaving, vervuiling én overlast.

Wat is bescherming en opvang?

Bescherming en opvang omvat openbare geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg, de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling, beschermd wonen, maatschappelijke opvang en vrouwenopvang. Gemeenten zijn verantwoordelijk voor deze voorzieningen vanuit de Wet maatschappelijke ondersteuning.

Waarom een (nieuw) regionaal beleidsplan?

Het Rijk verwacht van gemeenten dat zij gezamenlijk het beleid en de voorzieningen op het terrein van bescherming en opvang vormgeven. Het gaat om specialistische voorzieningen die om kostendekkend vormgegeven te kunnen worden om een regionale schaal vragen. Blaricum, Eemnes, Gooise Meren, Hilversum, Huizen, Laren, Weesp en Wijdmeren kwamen in 2017 als één van de eerste gemeenten in het land tegemoet aan de verplichting van het Rijk tot gemeentelijke samenwerking. De gemeenteraden stelden met elkaar [het beleidsplan bescherming en opvang 2017-2020](#) vast en besloten de bestuurlijke en financiële verantwoordelijkheid gezamenlijk uit te voeren vanuit de gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek. De gemeenten hebben met elkaar besloten het in 2017 vastgestelde beleidsplan bescherming en opvang bij te stellen.

Hoe is dit beleidsplan tot stand gekomen?

Dit beleidsplan is het resultaat van een intensieve ambtelijke, bestuurlijke en politieke samenwerking tussen de gemeenten. Goede dienstverlening is gebaseerd op kennis uit de dagelijkse uitvoeringspraktijk. Betrokkenheid en participatie van inwoners, (jeugd)zorgprofessionals en andere maatschappelijke partners¹ is dan ook cruciaal. Door goed samen te werken hebben zij de afgelopen jaren de kwaliteit van dienstverlening naar een hoger niveau gebracht. Op onderstaande momenten in het beleidsproces hebben zij meegedacht en geadviseerd. Dankzij deze betrokkenheid en participatie hebben de gemeenten onderstaande stappen kunnen zetten in het beleidsproces.



Hoe is dit beleidsplan opgebouwd?

Het beleidsplan bestaat uit drie delen:

Deel 1 Beleid bescherming en opvang 2022-2025

Deel 2 Programmatische uitwerking 2022-2025

Deel 3 Bijlagen

Het eerste deel bevat een uitwerking van de maatschappelijke ontwikkelingen, de beleidsvisie, de beleidsuitgangspunten en de beleidsdoelen.

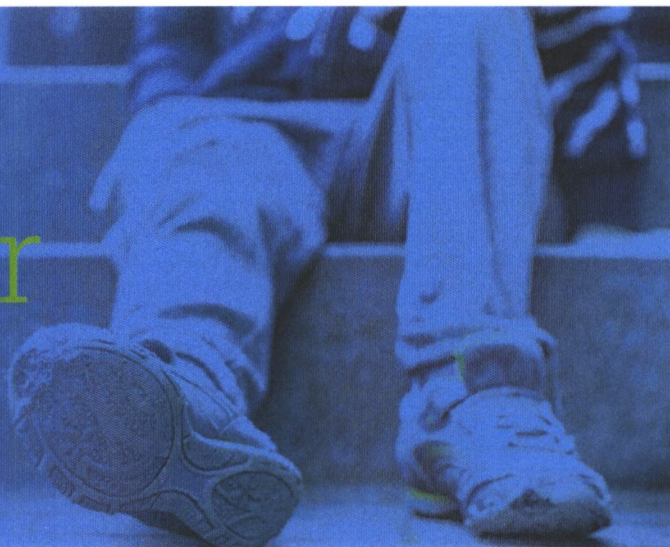
Het tweede deel bevat de uitwerking van de beleidsdoelen in een vier programma's:

- 1 preventie en perspectief,
- 2 beschermd en veilig (thuis) wonen,
- 3 dienstverlening vanuit een integrale benadering en
- 4 regionale samenwerking.

De bijlagen bevatten de participatieparagraaf, de evaluatie 2017-2020, de uitwerking van de deelname van Eemnes en de was-wordt lijst (uitwerking van de overgang van oud beleid naar nieuw beleid).



Beleidskader 2022-2025



Maatschappelijke ontwikkelingen

Gevolgen van de corona- crisis

De corona-crisis raakt inwoners in kwetsbare posities extra hard. Het doet een groot beroep op de weerbaarheid van mensen. Wanneer de draagkracht als gevolg van psychische of sociale problemen toch al beperkt is, zijn de gevolgen van de corona-maatregelen extra belastend. Uit het onderzoek van het Sociaal & Cultureel Planbureau (najaar 2020) blijkt dat drie op de vier mensen negatieve gevolgen ervaren zoals angst, oplopende spanning en stress, eenzaamheid, somberheid en depressie, gemis aan sociale contacten en gemis aan contacten met hulpverleners. Ook het aantal mensen in isolement neemt toe. De verwachting is dat deze problemen de komende tijd verergeren, na de coronapandemie meer zichtbaar worden. Een grote groep mensen raakt werkloos, heeft te maken met faillissementen en krijgt te maken met stevige schuldenproblematiek. Als gevolg hiervan verwachten we op termijn een groter beroep op voorzieningen als gevolg van toegenomen persoonlijke en maatschappelijke problematiek zoals dakloosheid, eenzaamheid, psychische crisis of relationele problemen.

De maatregelen in het nieuwe beleidsplan Bescherming & Opvang zijn ontwikkeld in het licht van deze ontwikkeling en sluiten daar goed op aan. Daarmee zijn we voorbereid om de gevolgen voor de lange termijn op te kunnen opvangen.

Steeds meer ambulante geestelijke gezondheidszorg

Het Rijksbeleid dat inwoners met problemen op het gebied van geestelijke gezondheid zoveel als mogelijk zelfstandig thuis (blijven) en dat de geestelijke gezondheidszorg (GGZ) zoveel als mogelijk thuis aangeboden wordt heeft geleid tot een verschuiving van verblijf in instellingen naar verblijf thuis, én dat de intramurale zorgplaatsen (bedden in instellingen) fors zijn afgebouwd. In de Gooi en Vechtstreek gaat het om een afname van 30 procent in beddencapaciteit.

Begeleiding thuis is in sommige gevallen wegens de hoge intensiteit kostbaar. Zolang inwoners in behandeling zijn, wordt dit bekostigd uit de zorgverzekeringswet. De aanpalende voorzieningen, zoals een uitkering, extra ondersteuning en dagbesteding, worden bekostigd door de gemeenten. In 2019 hebben gemeenten hier € 50 miljoen aan extra rijks gelden voor gekregen. Oplopend tot structureel € 95 miljoen vanaf 2022. Vooral voor de 1,5 procent van de inwoners met ernstige psychische aandoeningen, die zorg en ondersteuning nodig hebben op alle levensgebieden, is het van belang dat partners uit het zorg- en sociaal domein goed met elkaar samen werken.

Meer incidenten rondom verwardheid Het aantal incidenten rondom personen met verward gedrag loopt met gemiddeld 20 procent per jaar op. Landelijk is een vergelijkbare trend te zien. Het gaat hierbij om mensen die de grip op hun leven (dreigen te) verliezen en waarbij veelal veel problemen tegelijkertijd spelen. Te denken valt aan inwoners met psychische problemen, een licht verstandelijke beperking, dementie en/of verslaving. Maar ook mensen met levensproblemen die iemand boven het hoofd dreigen te groeien kunnen verward gedrag vertonen.

Denk dan aan ernstige schulden, dakloos zijn en/of verlies van dierbaren. Vaak gaat het om een combinatie van levensproblemen en een aandoening of beperking (Schakelteam, 2017). Hieronder treft u een overzicht van het aantal meldingen rondom verwardheid in de periode 2017-2019:

	2017	2018	2019	2020
Blaricum	23	20	37	80
Eemnes	31	33	34	36
Gooise Meren	148	223	310	392
Hilversum	565	606	730	794
Huizen	124	144	246	414
Laren	44	48	80	48
Weesp	45	46	69	141
Wijdmeren	30	49	46	46

Bron: politie Midden-Nederland

Meer inwoners hebben (ontwrichtende) schulden

De regio Gooi en Vechtstreek kent 114.395 huishoudens. Naar inschatting heeft 20 procent van de huishoudens te maken met risicovolle of problematische schulden. Het betreft zo'n 22.879 huishoudens. Een relatief klein deel van inwoners met problematische schulden maakt gebruik van een hulpverleningstraject vanuit de gemeente. Het overgrote deel van inwoners maakt geen gebruik van (gemeentelijke) ondersteuning op dit gebied. Gemiddeld duurt het vijf jaar voordat inwoners met schulden zich bij de gemeente melden voor hulp. Omdat steeds minder mensen een financiële buffer hebben om financiële tegenslagen op te vangen (tenminste 40% van de huishoudens in onze regio), zien we het aantal mensen met betalingsproblemen toenemen.

Voor de doelgroep van bescherming en opvang is met name de toename van mensen met psychosociale problematiek en schulden een probleem. Dit probleem wordt wegens de gevolgen van de corona-crisis op de financiële draagkracht van inwoners alleen maar meer nijpend. Gebrek aan weerbaarheid, psychiatrie en verslavingen als oorzaak voor schuldenproblematiek zorgen ervoor dat mensen ook lastig ook weer uit de schulden te krijgen zijn. Een integrale aanpak van schulden, zorg en ondersteuning is dan nodig.

Toename afstand tot de arbeidsmarkt

(Geestelijke) gezondheidsproblemen en beperkingen hangen samen met een grotere kans op instroom in WW vanuit werk en een grotere kans op instroom in de bijstand (al dan niet vanuit WW). Cijfers van het CBS laten zien dat ongeveer de helft van de 18- tot 65-jarigen die behandeld worden in de geestelijke gezondheidszorg werk heeft, ruim een derde heeft een uitkering.

"Op verjaardagen en bij andere contacten komt altijd de vraag: 'En wat doe jij?'

En dan was het antwoord: 'niks'.

Zo voelde ik me ook: niks." Roos

Eenmaal in de uitkering is de kans om weer uit te stromen naar duurzaam werk kleiner voor degenen met een (geestelijk) gezond-

heidsprobleem. Iemand zonder (geestelijke) gezondheidsproblemen heeft gemiddeld een kans van 6,7 procent om uit te stromen uit de bijstand richting duurzaam werk. Voor iemand met psychische gezondheidsproblemen is die kans 3,6 procent. Iemand met zowel psychische als somatische gezondheidsproblemen heeft een nog kleinere kans: 2,8 procent. Wegens de gevolgen van de corona-crisis neemt dit probleem de komende jaren alleen maar toe. Omdat de arbeidspositie van werkloze kwetsbare inwoners kwetsbaarder wordt.

Uit onderzoek blijkt dat (betaalde) arbeid de mentale gezondheid en de fysieke gezondheid verbetert en de controle over het eigen leven en zelfwaardering vergroot. Kortom, werk laat psychische klachten afnemen, terwijl werkloosheid of inactiviteit ze juist versterkt. Werk heeft een positief effect omdat het structuur biedt, voor sociale contacten zorgt en bijdraagt aan het gevoel van eigenwaarde. Aanpakken van werkloosheid en activiteit is een belangrijke 'knop' om aan te draaien als het gaat om het terugdringen van psychische kwetsbaarheid en het vergroten van de mentale weerbaarheid.

Aantal dak- en thuislozen is verdubbeld

Het aantal dak- en thuislozen is in Nederland in minder dan tien jaar tijd meer dan verdubbeld: van 18.000 in 2009 naar bijna 40.000 mensen in 2018 (CBS, 2019). In 2019 kende de regio Gooi en Vechtstreek 296 daklozen en naar schatting 225 thuislozen. Deze laatste categorie is gebaseerd op het aantal briefadressen en is daarmee een onderschatting. Er zijn namelijk ook thuisloze inwoners die inwonen bij familie of vrienden en op dat adres zijn ingeschreven. Gemiddeld verblijven daklozen 3-6 maanden in de opvang, waarbij de uitschieters naar boven voornamelijk gezinnen betreffen. De capaciteit van de opvang is de afgelopen jaren verdubbeld en zit met haar ruim 54 opvangplaatsen nagenoeg altijd vol. Voor gezinnen is soms

sprake van een wachttijd van een aantal weken terwijl zij steeds moeilijker (veilig) kunnen worden opgevangen in hun eigen netwerk. Hetzelfde beeld ontstaat rondom de jongerenopvang die eind 2018 geopend is.

Steeds meer mensen worden dakloos als gevolg van ambulantisering van de zorg, het complexer worden van de samen-

“Toen hoorde ik dat ze niet alleen daklozen opvingen voor de nacht maar dat ze hierboven ook kamers vrij hadden en dat je dan geholpen kon worden. En dat wilde ik heel graag. Ik wilde uit die wereld. Ik dronk op het laatst 40 halve liters per dag.” Peter

leving en sterker stijgende (huur)prijzen dan inkomens. Het overgrote deel van deze daklozen behoorden al langer tot de meest kwetsbare groepen. Ook vijf tot tien jaar voor ze dakloos werden, waren zij vaak al in hoge mate uitkeringsafhankelijk. Financiële problemen, al dan niet in combinatie met GGZ/verslavingsproblematiek en geen/klein sociaal netwerk, zijn de grootste risicofactoren voor dakloosheid.

Onvoldoende woningen

De ambulantisering van de zorg en de invoering van de Wet verplichte ggz (Wvvggz) zorgen er voor dat steeds meer inwoners vanuit de Maatschappelijke Opvang, en Beschermd Wonen en vanuit de geestelijke gezondheidszorg in aanmerking komen voor zelfstandige woonruimte. Dit in een tijd waarin de druk op de woningmarkt hoog is en alleen maar oploopt. De vraag naar woningen is groter dan het beschikbare aanbod. In de Gooi en Vechtstreek komen per jaar circa 1.400 sociale huurwoningen beschikbaar. Deze woningen worden via Woningnet regionaal aangeboden. 60 procent hiervan wordt verhuurd aan starters en 40 procent aan doorstromers.

Met de toenemende druk op de woningmarkt, wordt het dus ook moeilijker om kwetsbare inwoners - zoals bijvoorbeeld dak- en thuislozen, ex-verslaafden en voormalige gedetineerden - te huisvesten.

Gemeenten zullen de kwantitatieve en kwalitatieve woonvraag van inwoners met een zorgvraag die vallen onder de reikwijdte van dit beleidsplan goed in beeld te brengen. De resultaten van deze onderzoeken worden onderdeel van de bouwopgave bij nieuwbouw van gemeenten en worden meegenomen bij de woonruimteverdeling van de bestaande sociale woningvoorraad.

In de Gooi en Vechtstreek is sinds 1 juli 2019 een huisvestingsverordening van kracht waarmee cliënten die langer dan een jaar verblijven in beschermd wonen of maatschappelijke opvang en actief reageren op passende woningen, in aanmerking komen voor een urgentieregeling.

Toename van de vraag naar beschermde woonvormen

De vraag naar beschermd wonen is de afgelopen jaren aanzienlijk toegenomen. Dit komt onder andere doordat het aantal klinische GGZ en forensische zorg plaatsen vanaf 2012 gedaald is met 30 procent en de zorgvraag hierdoor verschuift naar het sociaal domein. Deze verschuiving

zorgt niet alleen voor een toename van de vraag in het sociaal domein, maar maakt de zorg ook complexer, langduriger en (daardoor) meer kostbaar. Ook worden oplossingen voor woonvragen door gemeenten steeds vaker gezocht binnen de beschermd wonen voorzieningen.

De toenemende vraag naar beschermd wonen maakt tevens dat de wachtlijsten oplopen. Dit is een vraagstuk dat landelijk speelt. Daar waar in 2018 gemiddeld 90 inwoners op een wachtlijst stonden voor beschermd wonen, heeft de wachtlijst nu een omvang van zo'n 120-130 inwoners.

Tegelijkertijd is de capaciteit voor beschermd wonen de afgelopen jaren uitgebreid van 266 plaatsen in 2017 naar 275 in 2020. Een beschermd wonen plaats kost per jaar gemiddeld 52,2 duizend euro per jaar (prijspeil 2020).

Sinds 2017 is er een centrale wachtlijstbeheerder, die vraag en aanbod afstemt met de aanbieders, die de wachtlijst actueel houdt in afstemming met de gemeenten en die adviseert bij alternatieve oplossingen ter overbrugging en of bij vragen met een hoge urgentie.

Stijging huiselijk geweld, kinder- en ouderenmishandeling

In Nederland zijn we er de afgelopen jaren onvoldoende in geslaagd om fundamenteel het verschil te maken in het terugdringen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Dit betekent niet dat er niks gebeurt, maar het is niet genoeg. We zien dat ondanks alle inzet op huiselijk geweld en kindermishandeling, het aantal meldingen elk jaar blijft toenemen. Landelijk betreft het een stijging van gemiddeld 20 procent, die ook in onze regio zichtbaar is. De sterke stijging in 2019 had deels ook te maken met de invoering van het vernieuwde handelingsprotocol en de radarfunctie van Veilig Thuis. In 2021 verwachten gemeenten voor eerst een stabilisatie van het aantal meldingen. Of deze stabilisatie het effect is van de corona- maatregelen of de komende jaren nog zal doorzetten is nog onbekend.

Registratie Veilig Thuis

Onderdeel	2018	2019	2020	Stijging '19 tov '18	Stijging '20 tov '19
Advies & ondersteuning	1306	1622	1632	20%	9%
Meldingen	1211	1620	1459	25%	lichte daling

Aantal meldingen/ adviezen per gemeente in 2020

	Melding	Advies	Totaal
Blaricum	39	43	82
Laren	43	56	99
Huizen	250	215	465
Gooise Meren	255	253	508
Weesp	97	67	164
Wijdmeren	126	92	218
Hilversum	659	591	1240
Onbekend	0	315	315
Totaal	1459	1632	3091

Bij een advies denkt Veilig Thuis mee met betrokkenen of professionals over de ernst van de situatie en wat mogelijke vervolgstappen kunnen zijn. De cliënt blijft anoniem. Bij een melding maakt Veilig Thuis een beoordeling van de veiligheid en wordt met alle betrokkenen actief samengewerkt om de situatie weer veilig te maken.

Feiten over huiselijk geweld

- 5,5% van de volwassenen heeft in de afgelopen 5 jaar een voorval van fysiek huiselijk geweld meegemaakt. In 20% van deze gevallen gaat het om structureel geweld. Als we deze cijfers vertalen naar de Regio Gooi en Vechtstreek gaat het om ruim 11.000 volwassenen die weleens een gewelddadige gebeurtenis hebben meegemaakt waarvan ruim 2300 te maken heeft met structureel fysiek of seksueel geweld. Sommige groepen lopen extra risico zoals ouderen en LHBTIQ terwijl zij nog niet goed in beeld zijn.
- 12% van de scholieren meldt dat zij weleens lichamelijk geweld hebben meegemaakt.
- 3% van alle kinderen maakt ernstig en structureel geweld mee. Dit gaat bijna altijd om geweld van de ouder (vaak de moeder) naar het kind.
- 2,5 % van alle kinderen heeft te maken met huiselijk geweld (geweld tussen de ouders) en kindermishandeling. Als we deze cijfers vertalen naar de Regio Gooi en Vechtstreek gaat het om ruim 1600 kinderen die te maken hebben met ernstige en structurele kindermishandeling en ruim 6500 kinderen die weleens lichamelijk geweld meemaken.
- 1 op de 20 ouderen (65+) krijgt ooit te maken krijgt met mishandeling door familie/mantelzorgers, professionele zorgverleners of vrijwilligers.
- Op dit moment komen verreweg de meeste meldingen bij Veilig Thuis nog van de politie (ongeveer 2/3de). Dat betekent dat Veilig Thuis pas een melding krijgt als de situatie hoog is opgelopen. Tegen die tijd kunnen er al hardnekkige patronen zijn ontstaan, die moeilijk te doorbreken zijn. Dit blijkt ook uit [recent onderzoek \(Verweij Jonker\) in de Regio Gooi en Vechtstreek](#) onder gezinnen die te maken hebben gehad met Veilig Thuis.

Doordecentralisatie

Op dit moment zijn centrumgemeenten verantwoordelijk voor de middelenstroom voor beschermd wonen en de maatschappelijke opvang. Vanaf 2023 worden alle gemeenten door het Rijk gefaseerd verantwoordelijk gemaakt voor de financiën van beschermd wonen. Vanaf 2026 komt de mogelijkheid van de doordecentralisatie van de maatschappelijke opvang beleidsmatig aan de orde².

Voor gemeenten in de Gooi en Vechtstreek heeft bovengenoemde doordecentralisatie weinig effect. Gemeenten continueren de huidige samenwerking waarbij zij reeds samen invulling geven aan de financiële verantwoordelijkheid voor beschermd wonen de maatschappelijke opvang én hier - via dit beleidsplan - gezamenlijk beleid op hebben geformuleerd.

Overheveling naar de Wet langdurige zorg Vanaf 2021 wordt een deel van het volume van beschermd wonen uit de Wet maatschappelijke ondersteuning (en dus de verantwoordelijkheid van gemeenten) overgeheveld naar de Wet langdurige zorg. Het betreft de zorg voor inwoners die vanwege een psychische stoornis blijvend behoefte hebben aan permanent toezicht of 24 uur per dag zorg nabij nodig hebben.

Voor gemeenten betekent de overheveling van een deel van beschermd wonen naar de Wet langdurige zorg dat de omvang van het aantal inwoners waar gemeenten een zorgplicht voor heeft afneemt, dat het aantal locaties voor beschermd wonen dat door gemeenten wordt bekostigd afneemt, dat de uitgaven voor beschermd wonen afnemen én dat gemeenten een lagere Rijksuitkering voor beschermd wonen ontvangen. In cijfers en bedragen uitgedrukt, komt dit naar verwachting op het volgende neer:

- Aantal cliënten dat vanuit de Wmo overgeheveld wordt naar de Wlz: circa 165 (60% van het totaal gecontracteerde aantal plekken op basis van zorg in natura). De aantallen PGB cliënten zijn nog niet inzichtelijk en nog niet meegerekend.
- Verwachte afname van uitgaven: van circa € 14.300.000 (prijspeil 2020) naar circa € 6.100.000 (exclusief PGB).
- Verwachte afname Rijksinkomsten: van circa €18.000.000 (prijspeil 2020) naar circa € 9.200.000 (inclusief PGB).

Bestuurlijke fusie Weesp-Amsterdam

De gemeente Weesp fuseert 24 maart 2022 met de gemeente Amsterdam. Weesp stapt dan ook uit de regionale samenwerking op bescherming en opvang. De zorg voor bestaande cliën-

ten wordt voor het gehele kalenderjaar 2022 gecontinueerd, zodat een zorgvuldige overgang naar Amsterdam gewaarborgd kan worden. Tevens betekent het vertrek van Weesp uit de regio Gooi en Vechtstreek een financiële uitname uit het gemeentefonds voor wat betreft de decentralisatie uitkeringen beschermd wonen, maatschappelijke opvang en vrouwenopvang per 1 januari 2022. De omvang van deze uitname is nog niet bekend.



Beleidsvisie

In Gooi en Vechtstreek doen inwoners naar vermogen mee in de samenleving. Zij nemen deel aan onderwijs, de arbeidsmarkt en het maatschappelijk verkeer. Ook als zij te maken hebben met (ernstige) psychische kwetsbaarheden, geweld of dak- en thuisloosheid. Zij hebben de mogelijkheid om hun eigen leven in te richten door te werken aan herstel, ontwikkeling en ontplooiing.

Een passende plek om te wonen en een toegankelijke en veilige omgeving zijn hiervoor belangrijke voorwaarden. Dat geldt ook voor het hebben van (passend) werk of een passende dagbesteding. Werk zorgt voor ontplooiing, ontmoeting en voor (economische) zelfstandigheid. Daarom wordt het hebben van werk zo veel als mogelijk nagestreefd. Wanneer werk (tijdelijk) niet haalbaar is, kunnen inwoners rekenen op een nuttige dagbesteding en ontmoetingsactiviteiten die dichtbij in de wijken worden georganiseerd.

Voor een inclusieve samenleving is betrokkenheid en medewerking van die hele samenleving hard nodig. Of het nu gaat om werken bij de plaatselijke supermarkt, het bezoeken van een bibliotheek of kerk, sporten in de sportschool, het doen van een boodschapje of op visite gaan bij vrienden en familie. Meedoen vereist dat anderen je accepteren zoals je bent. Dat je 'gewoon' behandeld en serieus genomen wordt. Helaas is dit niet altijd vanzelfsprekend voor inwoners met een kwetsbaarheid. Daarom investeren gemeenten in een toegankelijke openbare ruimte én werken ze aan herstel en maatschappelijke acceptatie van kwetsbare inwoners uit onze regio.

Bij een inclusieve samenleving hoort natuurlijk ook dat iedereen onder alle omstandigheden zichzelf kan zijn. Dit betekent dat we iedereen ruimte geven en respecteren, óók als iemand keuzes maakt die we als ongepast of ongezond zouden bestempelen. Zolang mensen geen overlast veroorzaken, strafbare feiten begaan en er geen sprake is van (een gevoel van) onveiligheid voor anderen of voor henzelf, staan we voor het recht van een ieder om te doen wat hij/zij wil.



Beleidsuitgangspunten

Preventie: meer welzijn, minder zorg

Gemeenten willen met preventie en vroegsignalering voorkomen dat problemen verergeren en mogelijk tot een crisis leiden. Als kwetsbare inwoners zoveel mogelijk regie kunnen voeren

"De crisiskaart zorgt voor een wereld van verschil." Roos

en kunnen omgaan met fysieke, emotionele en sociale uitdagingen in hun leven dan verbetert hun kwaliteit van leven. Het doel van de preventie is inwoners, de sociale omgeving en professionals voldoende toe te rusten om

signalen van ernstige problemen tijdig te herkennen en erkennen. Met goede voorlichting en passende instrumenten voor signalering kunnen we gezamenlijk ernstige crisissituaties in de lokale gemeenschap voorkomen.

Met alles wat we vanuit dit beleidsplan doen, richten we ons in de eerste plaats op preventie. Dat heeft topprioriteit. Zo voeren we elk jaar een concreet uitvoeringskalender Preventie & Vroegsignalering uit. Hierin staat uitgewerkt welke acties we voor de volgende jaren uitvoeren. We voeren publiekscampagnes uit om het bewustzijn te vergroten over problemen waar inwoners met een kwetsbaarheid tegenaanlopen, we voeren zelfhulpprogramma's uit, organi-

seren scholing voor professionals in de uitvoering én we vergroten de bekendheid van de gemeentelijke toegangen. Want daar kunnen mensen terecht als zij een hulpvraag hebben. Gemeenten zorgen lokaal voor een breed preventief ondersteuningsaanbod, zoals ontmoeting en dagbesteding in de wijken en het in beeld brengen van risicogroepen.

Persoonlijk en maatschappelijk herstel centraal

Een psychische kwetsbaarheid, huiselijk geweld of kindermishandeling en dak/thuisloosheid kunnen ingrijpende gevolgen hebben op de identiteit, het zelfbeeld en de sociale relaties van

"Herstelactiviteiten zijn inspirerend, ik kan ervan leren en ik kan mijn verhaal kwijt." Yvonne

inwoners. Persoonlijk en maatschappelijk herstel is in dit soort situaties essentieel om de maatschappelijke positie van inwoners weer te herstellen. Herstel gaat over het (leren) leven met een ontwrichtende aandoening, beperking

of kwetsbaarheid waarbij de mogelijkheden en kracht van inwoners centraal staan. Zo krijgen inwoners hoop en perspectief, regie en (weer) een positief zelfbeeld.

Inwoners die hier behoefte aan hebben, kunnen rekenen op een breed scala aan herstel-ondersteunende activiteiten in de Gooi en Vechtstreek, zoals herstelwerkgroepen, cursussen,

"Het is mijn medicijn. Je hoort verhalen van anderen, hoe zij ergens mee dealen, daar haal je veel uit. Je bent onder elkaar en kunt je ervaringen delen. Ik kan deze mensen altijd bellen als ik ergens mee zit." Marc

trainingen en herstel-gerichte begeleiding.

Ook hun familieleden en naasten worden betrokken en kunnen - wanneer nodig - rekenen op hulp.

Lotgenoten en opgeleide

ervaringsdeskundigen zijn hierbij van essentiële meerwaarde. We zetten hun ervaring en deskundigheid zoveel mogelijk in om kwetsbare inwoners en hun naasten te helpen.

Regie over het eigen leven

Inwoners van de Gooi en Vechtstreek voeren regie over het eigen leven. Ook als zij te maken hebben met (ernstige) kwetsbaarheden. Wanneer inwoners tijdelijk niet in staat zijn om zelf (of met behulp van het eigen netwerk) regie te voeren en hierdoor veiligheidsproblemen ontstaan, dan kan dit in het uiterste geval door gemeenten worden overgenomen.

"In het begin zei ik: ik wil hier nooit meer weg. Maar nu denk ik dat ik natuurlijk ook verder wil. Stap voor stap. Met psychologische hulp ook die ik binnenkort ook ga krijgen." Jenny

De vraag van inwoners centraal

Geen mens is hetzelfde. Samen met inwoners en hun naasten zoeken gemeenten op basis van échte betrokkenheid en vertrouwen naar oplossingen voor hun problemen. Deze oplossingen zijn op maat gesneden en benutten de eigen mogelijkheden van inwoners om hun problemen op te lossen, maximaal. Hulp is altijd zo licht als kan en zo zwaar als nodig. Verder gaat hulp niet alleen over het wegnemen van (acute) problemen die inwoners hebben, maar ook over het bieden van perspectief. Perspectief dat er van uitgaat dat inwoners - op termijn - zo zelfstandig mogelijk hun leven kunnen leiden.

Echt integraal werken

Mensen die te maken hebben met een psychische kwetsbaarheid, met huiselijk geweld en/of dak/thuisloos zijn hebben vaak meerdere problemen tegelijkertijd, zoals op het gebied van wonen, werk, inkomen, relaties, zorg én veiligheid. Dit zijn allemaal domeinen waar gemeenten vanuit wetgeving een brede verantwoordelijkheid op hebben. Toch is een bestendige samenwerking tussen deze domeinen nog geen vanzelfsprekendheid. Het is nog steeds moeilijk om schotten tussen wetten en financieringsstromen ondergeschikt te maken aan snelle en juiste hulp voor inwoners met problemen. Dit gaan gemeenten veranderen, zodat ondersteuning op verschillende domeinen een samenhangend geheel vormt en aansluit op de leefwereld van inwoners.

In beleid over werk, veiligheid, inkomen, schulden en wonen wordt standaard aandacht besteed aan de participatie en ondersteuning van inwoners met een kwetsbaarheid. Daarnaast sturen gemeenten op een intensieve samenwerking tussen gespecialiseerde zorg en het voorliggend veld én leggen ze focus op de vroegsignalering van schulden en snelle financiële ondersteuning om ergere problemen (bijv. huisuitzetting) te voorkomen.

De gemeentelijke regisseur die op uitvoerend niveau eindverantwoordelijk is voor de realisatie en uitvoering van maatwerkoplossingen voor inwoners, heeft breed mandaat om over domeinen heen oplossingen te bewerkstelligen en te doen wat nodig is. Als het nodig is om tot een doorbraak te komen, kan worden afgeweken van regels en beleid.

Inwoners wonen zoveel mogelijk thuis in een veilige omgeving

Om ervoor te zorgen dat kwetsbare inwoners zoveel mogelijk in hun eigen huis of wijk kunnen blijven wonen investeren gemeenten samen met woningcorporaties stevig in de beschikbaarheid van betaalbare sociale huurwoningen én investeren gemeenten in de randvoorwaarden voor zelfstandig en stabiel wonen, zoals de beschikbaarheid van adequate ambulante hulp, met 24-uurs oproepbare ondersteuning. Dit alles moet er tevens toe leiden dat het beroep op beschermd wonen en maatschappelijke opvang afneemt.

Dit is een grote opgave voor gemeenten, omdat de woningvraag blijft stijgen en er een schaarste is aan geschikte en betaalbare sociale huurwoningen, zeker als daar ook nog specifieke eisen bijkomen zoals geclusterde ligging bij een zorgsteunpunt.

Scheiden wonen en zorg

Daar waar de zorg eerst binnen de muren van een instelling plaatsvond, vindt deze nu steeds meer plaats op andere plekken, zoals poliklinisch of thuis. Dit is een landelijke trend waarbij inwoners meer gestimuleerd worden om langer thuis te wonen en de keuzevrijheid voor inwoners over het type woonvorm waarin zij willen wonen wordt bevorderd. Dat draagt ook bij aan de (financiële) houdbaarheid van zorg waar een vorm van verblijf onderdeel van uitmaakt en zorgverlening grotendeels los komt te staan van het zorgvastgoed.

Gemeenten willen dat zorgaanbieders zich meer richten op hun corebusiness: het leveren van zorg. In plaats van ook het eigenaarschap, beheer, schoonmaak, toezicht, het genereren van inkomsten én het managen van risico's van onroerend goed. Daarom streven gemeenten naar een sterkere scheiding tussen de levering van zorg en het beheer en exploitatie van panden. Zij willen dat zorgaanbieders in principe geen woningen verhuren en dat het verhuren/beheren van vastgoed op een maatschappelijk verantwoorde manier gebeurt via een hiertoe gespecialiseerde (maatschappelijke) instelling (of door de gemeente zelf). De zorgaanbieder heeft als hoofdtaak: het leveren van kwalitatief goede zorg. Dit proces is ingewikkeld en kost tijd. Gemeenten zien de scheiding tussen de exploitatie van panden en het leveren van zorg als een doel voor de (middel)lange termijn. Met aanbieders en partners voeren zij per voorziening een zorgvuldig proces om tot deze stip op de horizon te komen.

Lokaal waar het kan, regionaal waar het moet

Gemeenten uit de Gooi en Vechtstreek werken al jaren intensief samen om de bescherming en opvang van kwetsbare inwoners uit de regio vorm te geven. Zij hebben het beleid, de inkoop, de financiering, capaciteit en krachten op bescherming en opvang gebundeld en opgenomen in de Gemeenschappelijke Regeling Regio Gooi en Vechtstreek. De legitimatie van dit beleid is lokaal. De besluitvorming ligt bij de colleges en gemeenteraden, maar de voorbereiding en vormgeving van dat beleid doen de gemeenten gezamenlijk. Zo sluit het beleid goed aan bij de schaal van de uitvoering en kunnen gemeenten samen sturen op gemeente-overstijgende ontwikkelingen.

De regionale samenwerking concentreert zich vooral op de inkoop, het beheer én de beleidsvoorbereiding rondom maatwerkvoorzieningen, zoals beschermd wonen, maatschappelijke opvang, vrouwenopvang, maatschappelijke ondersteuning en ondersteuning aan familie en naasten. Op regionaal niveau wordt stevig geïnvesteerd in het voorkomen en de aanpak van schulden en (economische) participatie van kwetsbare inwoners. Lokaal wordt daarnaast

ingezet op inclusieve en toegankelijke wijken met een goed netwerk van laagdrempelige algemeen toegankelijke voorzieningen die een preventieve werking hebben én het beroep op maatwerkvoorzieningen doen afnemen.

In deze beleidsperiode continueren gemeenten de regionale samenwerking, zoals deze door de gemeenteraden is bestendigd in de Gemeenschappelijke Regeling Gooi en Vechtstreek.

Gedeelde financiële verantwoordelijkheid

Kernprincipe onder de regionale samenwerking is onderlinge financiële solidariteit tussen gemeenten. Centrumgemeente Hilversum heeft vanaf 2018 de rijksuitkeringen voor beschermd wonen, maatschappelijke opvang en vrouwenopvang met bijbehorende reserves voor maatschappelijke opvang en vrouwenopvang ondergebracht bij de gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek. Vanaf 2023 worden gemeenten door het Rijk gefaseerd verantwoordelijk gemaakt voor de financiën van Beschermd Wonen. Vanaf 2026 komt de mogelijkheid van de doordecentralisatie van de maatschappelijke opvang beleidsmatig aan de orde³.

De zogenaamde doordecentralisatie van beschermd wonen en maatschappelijke opvang betekent niet dat de regionale samenwerking dan stopt. Sterker nog, in wetgeving wordt de samenwerking tussen gemeenten in regio's verder bestendigd. Bijvoorbeeld via de zogenaamde Norm voor Opdrachtgeverschap⁴. Deze norm verplicht gemeenten om voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang op basis van een gezamenlijke regionale visie zorg en ondersteuning in te kopen en afspraken te maken over de inrichting van de lokale toegang. Gemeenten blijven dus regionaal doen wat moet en lokaal wat kan.

Ook wordt van gemeenten verwacht dat zij de financiële kant van de doordecentralisatie middels een regionale begroting borgen. Aanvullend hebben gemeenten afgesproken om de opgave om (beschermd) thuis wonen mogelijk te maken, gezamenlijk op te pakken en op basis van onder andere een gedeelde financiële solidariteit beter mogelijk te maken.

Gelet op de regionale oriëntatie van voorzieningen als maatschappelijke opvang en beschermd wonen en gelet op de beleidsmatige, uitvoerende en inkoop-technische verwevenheid van maatschappelijke-, vrouwenopvang en beschermd wonen blijven de regiogemeenten de rijksuitkeringen voor deze voorzieningen ook vanaf 2023 onderbrengen bij Regio Gooi en Vechtstreek. Hierdoor wordt de beleidsmatige zeggenschap over deze budgetten voor alle gemeenten gewaarborgd, geven gemeenten invulling aan solidariteit én zijn gemeenten meer in staat om - samen met partners in de regio - te sturen op een effectieve uitvoering van het beleid en het waarmaken van veranderambities.



Beleidsdoelen

Focus

Voor de komende beleidsperiode van het beleidsplan bescherming en opvang, hebben inwoners, gemeenten en partners samen focus aangebracht. Gemeenten, inwoners en maatschappelijke partners geven unaniem prioriteit aan de volgende doelen:

- 1 Met preventie en perspectief maatschappelijke uitval voorkomen
- 2 Beschermd en veilig thuis wonen voor iedereen, die dat nodig heeft, mogelijk maken
- 3 Dienstverlening vanuit een integrale benadering vanuit wonen, welzijn, zorg en veiligheid

Beleidsprogramma's

De acties die de gemeenten komende jaren in het licht van bescherming en opvang uitvoeren, vallen onder deze drie doelen. Goede regionale samenwerking tussen gemeenten en met inwoners, zorgorganisaties en maatschappelijke partners is daarvoor een randvoorwaarde.

³ De decentralisatie uitkering vrouwenopvang wordt niet door-gedecentraliseerd.

⁴ Sinds april 2021 is er een dashboard om de implementatie van de Norm van Opdrachtgeverschap BW MO in de regio's te kunnen volgen.

De gemeenten werken de komende periode vanuit drie beleidsprogramma's:

Programma 1 Preventie en perspectief

Programma 2 Beschermd en veilig thuis wonen

Programma 3 Een integrale benadering vanuit, zorg en veiligheid

Randvoorwaarde: goede regionale samenwerking tussen gemeenten en met partners.

Uitwerking

Het volgende deel bevat de uitwerking van de beleidsprogramma's. Daarin worden de doelen omgezet naar concrete acties en resultaten. Dat is ingericht volgens een vast stramien:

- Maatregel
- Actie(s)
- Resultaat/effect
- Planning

Evaluatie en bijstelling

Het sociaal domein is constant in beweging. Het netwerk breidt uit en onze kennis op het gebied van wonen, zorg & welzijn verbetert door te werken aan innovaties. Om te borgen dat gemeenten steeds anticiperen op ontwikkelingen worden de resultaten en ambities uit dit beleidsplan gemonitord en waar nodig bijgesteld. Periodiek worden betrokkenen daarover geïnformeerd. Zo blijven gemeenten voorop lopen in maatregelen die we treffen om kwetsbare inwoners zo goed mogelijk bij te staan.



Beleidsprogramma's 2022-2025



Preventie en perspectief

Herstel cliënten en naasten

Inwoners in een kwetsbare positie of met (huiselijk) geweldservaringen hebben vaak te maken (gehad) met ontwrichtende gebeurtenissen en kampen met (zelf)stigma. De afgelopen beleidsperiode heeft het Herstelnetwerk daarom verschillende (groeps-) activiteiten georganiseerd om inwoners te begeleiden naar herstel. Zie voor meer activiteiten van het herstelnetwerk: www.herstelnetwerk.nl/.

De komende jaren richt het herstelnetwerk zich ook meer op de ondersteuning van naasten van mensen in een kwetsbare positie en de ondersteuning van mensen met geweldservaringen. Ook zij kampen met (zelf)stigma, gebrek aan kennis en lijden vaak onder de problematiek van hun naasten. Ook voor hen komen er lotgenotengroepen, voorlichtingsavonden en speciale ondersteuning.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Resultaat/effect	Planning
1 Continueren van het herstelnetwerk. a Team met ervaringsdeskundigen vanuit GGZ, verslavingszorg en huiselijk geweld. b Regionale ondersteuning netwerk en -team c Inzet op herstelgericht werken binnen contracten. d Herstelactiviteiten ook voor naasten. e Gemeenten dragen bij aan voldoende ruimte zodat de herstelactiviteiten in de wijken kunnen plaatsvinden.	a Doorbreken van het taboe op psychische stoornissen en huiselijk en geweld en kindermishandeling. b Inwoners (slachtoffers en plegers) kunnen beter omgaan met hun ervaringen en hier hulp voor zoeken.	Doorlopend. De exacte planning is op de website van het Herstelnetwerk terug te vinden.
2 GGZ Mantelzorg uitbreiden: Het organiseren/inkopen van voldoende passend hulp-aanbod/ ondersteuning in de vorm van begeleiding, lotgenotencontact, psycho-educatie en familie-coach voor mantelzorgers en naasten van inwoners met een psychische kwetsbaarheid.	a Mantelzorgers hoeven zelf minder een beroep te doen op geïndiceerde ondersteuning. b Cliënten kunnen langer thuis wonen.	a Voorstel: begin 2022. b Inkoop: medio 2022. c Evaluatie: 2024.



Sturing op herstelactiviteiten

Gemeenten sturen lokaal op de herstelbeweging en op voldoende herstelactiviteiten in de wijken. Zij wisselen hier regionaal over uit. Dat betekent dat trainingen, cursussen en activiteiten gericht op persoonlijk herstel lokaal beschikbaar zijn, dat er in elke gemeente van de regio minimaal één locatie is met laagdrempelige activiteiten die geschikt zijn voor de doelgroep. En dat activiteiten, vrijwilligerswerk of toeleiding naar werk van andere partijen bekend en bereikbaar zijn, zodat er voor elk individu bezigheden beschikbaar zijn die passen bij persoonlijke voorkeur en de fase van maatschappelijk herstel. Ook is voldoende adequate mantelzorgondersteuning een aangelegenheid waar gemeenten lokaal op sturen. Het inkopen van laagdrempelige algemene voorzieningen voor mantelzorgers en het faciliteren/het secretariaat van het herstelnetwerk pakken gemeenten gezamenlijk op via de Regio Gooi en Vechtstreek.

Time-out voorziening

De time-out voorziening, ook wel respijtovereenkomst genoemd, is een voorziening waar inwoners met een psychische kwetsbaarheid of psychosociale problematiek tijdelijk (maximaal 2 weken) terecht kunnen om een crisis en/of klinische opname te voorkomen. De time-out voorziening is in oktober 2020 als pilot van start gegaan en is bedoeld voor zelfstandig wonende inwoners uit de regio vanaf 18 jaar die het thuis even niet redden.

De voorziening wordt gerund door professionele gediplomeerde ervaringsdeskundigen, ervaringsdeskundigen i.o. en vrijwillige ervaringswerkers van GGz Centraal. Zij zetten allemaal hun eigen ervaringen in van hun tijd als cliënt in de psychiatrie en/of verslavingszorg.

Het verblijf in de voorziening wordt aangegrepen om waar nodig ondersteuning te organiseren ten behoeve van het herstel van de cliënt en hierbij aansluiting te vinden bij het aanbod vanuit het herstelnetwerk binnen de regio voor deze doelgroep. Doel van de voorziening is een sluitend aanbod bewerkstelligen, zodat inwoners zo lang mogelijk thuis kunnen blijven wonen.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Resultaat/effect	Planning
3 Continueren van de time-out voorziening in de periode 2022-2025. Gemeenten realiseren 4 plaatsen waar 40 tot 50 inwoners (gemiddeld 2 x) per jaar gebruik van maken.	a Minder escalaties naar crises. b Inwoners wonen langer thuis.	Doorlopend. De exacte planning is op de website van het Herstelnetwerk terug te vinden.



Sturing op de time-outvoorziening

Gemeenten sturen gezamenlijk op de uitvoering van de time-out voorziening via Regio Gooi en Vechtstreek.

Crisiskaart ondersteunt eigen regie

De crisiskaart ondersteunt kwetsbare en crisisgevoelige inwoners en hun naasten om regie te behouden tijdens een crisis. De crisiskaart is op kleine schaal ingevoerd en door betrokkenen als zeer waardevol geëvalueerd. Door middel van het opstellen van een crisisplan en daaraan gekoppeld een crisiskaart om bij zich te dragen, kunnen cliënten blijven communiceren en regie houden over de omgang met hen als zij daartoe zelf (tijdelijk) niet in staat zijn. Het dragen van een crisiskaart kan tevens leiden tot het voorkomen van een crisis aangezien inwoners meer regie en veiligheid ervaren. Mocht het toch tot een crisis komen dan weten omstanders en professionals wat zij kunnen doen, waardoor de ervaring minder traumatisch zal zijn en het herstel ervan korter zal duren.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
4 Continueren van het verstrekken van 25 crisis-kaarten per jaar in de periode 2022-2025.	- a Minder psychische crisis. - b Versneld herstel van cliënten. - c Voorkomen aanspraak zwaardere zorg en ondersteuning.	- a Voorstel: begin 2022. - b Inkoop: medio 2022.



Sturing op de crisiskaart

Het proces van afgifte en beheer van crisiskaarten verloopt via de aanbieder waar de crisiskaart is ingekocht. Deze organisatie heeft direct contact met de kaarthouders. Gemeenten sturen gezamenlijk op de uitvoering hiervan via Regio Gooi en Vechtstreek.

Risicogroepen in beeld

Om vroegtijdig beleid te kunnen maken op nieuwe ontwikkelingen binnen bescherming en opvang blijven gemeenten in gesprek met hun partners in het veld, cliënten en naasten. Daarnaast monitoren zij de ontwikkelingen met een overzicht en analyse van cijfers uit het zorg-, veiligheids-, huisvestings- en sociaal domein. In 2020 is een pilot Monitor Sociaal Kwetsbare Groepen uitgevoerd, in Gooise Meren. Deze pilot biedt een goede basis voor het opstellen van een regionale monitor Bescherming & Opvang.

De aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling leunt nog zwaar op de cijfers van Veilig Thuis. Dit is zowel landelijk als in onze regio een probleem. In samenspraak met de Taskforce Huiselijk geweld en kindermishandeling zal de komende periode gewerkt worden aan verbeteringen. Het recent ontwikkelde landelijk dashboard⁵ zal daarbij helpen.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
5 Op basis van de pilot in Gooise Meren ontwikkelen gemeenten een regionale monitor Bescherming & Opvang waarmee de doelgroep in beeld wordt gebracht.	- a Maatregelen en activiteiten sluiten beter aan op behoeften van de doelgroep. - b Beter zicht op het effect van maatregelen en activiteiten.	- a Voorstel: begin 2022. - b Inkoop: medio 2022. - c Evaluatie: 2024.
6 Gemeenten sluiten aan op landelijke ontwikkelingen van het dashboard huiselijk geweld.	- a Maatregelen en activiteiten sluiten beter aan op behoeften van de doelgroep. - b Er is beter zicht op het effect van maatregelen en activiteiten.	a Afhankelijk van landelijke ontwikkelingen.



Sturing op risicogroepen in beeld

Gemeenten ontwikkelen de monitor gezamenlijk en sturen samen, via Regio Gooi & Vechtstreek, op de werking en het gebruik daarvan. Dit geldt ook voor het dashboard huiselijk geweld.

Voorkomen van (complexe) problematiek

Voorkomen is beter dan genezen. Voordat mensen afglijden naar dak- en thuisloosheid, overlast in de buurt, criminaliteit of geweld in afhankelijkheidsrelaties, gaan vaak jaren van problemen als schuldenopbouw, onvoldoende behandeling en begeleiding vooraf. Deze jaren bieden de mogelijkheid om lichtere zorg en ondersteuning in te zetten, voordat de situatie helemaal uit de hand loopt. Het voorkomt daarmee ook hogere kosten voor specialistische zorg, straf en ondersteuning.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
7 Continueren van preventieactiviteiten: a Jaarlijks 5 scholing en cursussen uitvoerende professionals vanuit regionaal leerhuis. b Jaarlijks 5 lesprogramma's op scholen. c Jaarlijks 3 bewustwordingscampagnes. d Uitvoering Preventie en Handhavingsplan inclusief voorzieningen voor preventieve verslavingszorg. e Ontwikkelen en uitvoeren van een tweejaarlijkse uitvoeringskalender Preventie & Vroegsignalering. Hierin staan de acties, doelen en effectmetingen voor de volgende 2 jaren.	a Betere signalering, doorverwijzing en ondersteuning door uitvoerende professionals. b Toename psychische weerbaarheid, snellere signalering en afname van psychische problematiek bij jeugd. c Toename kennis, handelingsperspectief en afname stigma bij inwoners. Plus snellere signalering en ondersteuning voor mensen die kampen met (beginnende) psychische problematiek, verward gedrag en huiselijk geweld. d Afname gezondheids- en maatschappelijke schade door alcohol- en druggebruik (bij jeugd).	a a/b Doorlopend. b Verspreid over het jaar en afhankelijk van actualiteit, landelijke en lokale planning. Richtlijn: begin, medio en einde van het jaar. c Zie verder de planning in het plan PHP. d Inkoop preventieve verslavingszorg: start Q4 2021 tbv 2023.



Sturing op preventie

De inzet en sturing op preventie van (zwaardere) zorg en schulden vindt lokaal plaats. Als het gaat om regionale preventieve activiteiten, beperkt de samenwerking tussen gemeenten zich primair tot taken en werkzaamheden van de GGD en Jeugd & Gezin.

Economische onafhankelijkheid, het hebben van dagbesteding en werk

Bescherming & Opvang richt zich primair op de zorg en ondersteuning van inwoners die dreigen uit te vallen of om dit te voorkomen. Economische zelfredzaamheid en het hebben van dagbesteding of werk is echter een belangrijke beschermende factor tegen huiselijk geweld en psychische problemen. De afgelopen jaren is hierop regionaal geïnvesteerd middels de arbeidsmatige dagbesteding voor dak- en thuislozen en het gesubsidieerde project *Toeleiding naar werken voor inwoners met (ernstige) psychische aandoeningen*. Ook lokaal zijn diverse projecten ter ondersteuning van kwetsbare inwoners gestart. Meer specifieke investering op deze doelgroep is nodig. Juist omdat blijkt dat de (arbeids)participatie van deze groep inwoners de afgelopen jaren is afgenomen.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
8a Doorontwikkelen van oggz dagbesteding b Van inwoners die gebruik maken van OGGz arbeidsmatige dagbesteding, Beschermde wonen of die op de wachtlijst staan, wordt het arbeidspotentieel vastgesteld. Op basis hiervan worden inwoners of gekoppeld aan een opleiding (om de stap naar werk te kunnen maken), (begeleiding naar) een baan óf inwoners hebben anderszins passende dagbesteding.	a Kwetsbare inwoners zijn beter beschermd tegen huiselijk geweld en psychische problemen.	Start Q1 2022 tbv inkoop 2023 ev. Afhankelijk van besluitvorming participatie-domein.
9 De ontwikkeling van tenminste 5 werkgelegenheidsprojecten per jaar voor inwoners met een psychische kwetsbaarheid. Aan deze werkgelegenheidsprojecten kunnen tenminste 40-50 inwoners deelnemen.	a Minimaal 40 inwoners zijn economisch meer zelfredzaam. b Afname noodzaak van zorg en uitgaven hiervoor.	Afhankelijk van besluitvorming participatie-domein.



Sturing op de werkgelegenheid voor inwoners met een psychische kwetsbaarheid

De inkoop en beheer van oggz dagbesteding wordt gedaan vanuit Regio Gooi en Vechtstreek. De sturing op de maatregelen 8b en 9 vinden vanuit Regio Gooi en Vechtstreek en het Werkgeversservicepunt plaats, op basis van de Participatiewet en de bekostiging die daarbij hoort.

Financiën (begroting, prijspeil 2021)

Nr.	Maatregel	2022	2023	2024	2025	Dekking
1	Herstellennetwerk BW/MZ/HGKM	181.751	181.751	181.751	181.751	BW/VO
2	GGZ mantelzorg	65.000	65.000	65.000	65.000	BW
3	Time-outvoorziening	192.829	192.829	192.829	192.829	BW
4	Crisiskaart	47.500	47.500	47.500	47.500	BW
5 & 6	Risicogroepen in beeld	27.058	24.558	24.558	24.558	BW
7	Preventie en PHP plan	47.000 + 217.504	47.000 + 217.504	47.000 + 217.504	47.000 + 217.504	BW
8a	Oggz dagbesteding dak- en thuislozen	187.209	187.209	187.209	187.209	MO
	Regionale agenda preventie & vroegsignalering	49.000	49.000	49.000	49.000	BW
Totaal programma		1.012.601	1.012.351	1.012.351	1.012.351	



Beschermd en veilig thuis wonen

Voldoende (kleinschalige) opvang

Als dakloosheid echt niet kan worden voorkomen of als het in de thuissituatie echt te onveilig is, kunnen inwoners rekenen op hoogwaardige en passende opvang. Gemeenten dragen zorg voor voldoende plekken waarbij gedifferentieerd wordt naar problematiek. Zo is er in de regio een speciale opvang voor thuis/dakloze volwassenen, gezinnen en jongeren. In Almere staat een vrouwenopvang voor slachtoffers van huiselijk geweld en mensenhandel. Daarnaast is er de mogelijkheid om daklozen tijdelijk alternatieve acute opvang aan te bieden in een hotel of vakantiehuisje.

Verder hebben gemeenten met het plan van aanpak terugdringen dak- en thuisloosheid de ambitie uitgesproken om de opvang kleinschaliger te organiseren. Door eenpersoonkamers te creëren in de daklozenopvang komen cliënten eerder tot rust en kunnen zij sneller werken aan hun herstel en uitstroom uit de opvang. Deze eenpersoonkamers worden mogelijk gemaakt door de gezinsopvang kleinschaliger in de wijk te organiseren. Dit komt het gewoon en emotioneel veilig opgroeien van kinderen ten goede.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
10 Uitvoering geven aan de maatschappelijke en vrouwenopvang op basis van het niveau van 2021⁶: a Een dekkend hulp en begeleidingsaanbod realiseren voor dak- en thuislozen. b Realiseren van 1-persoonkamers maatschappelijke opvang. c Realiseren van minimaal 10 kleinschalige opvanginitiatieven voor gezinnen in de wijken.	a Bescherming van vrouwen in noodsituaties. b Zelfredzaamheid voor vrouwen en een zelfstandig leven door snellere en betere uitstroom. c Kinderen kunnen in een normale setting worden opgevangen, bij voorkeur binnen hun eigen gemeente.	a Inkoop start Q4 2021, tbv 2023. b/c Realisatie 2022, evaluatie 2024.
11 Continueren maatschappelijke en jongerenopvang op basis van het niveau in 2021⁷ (54 plaatsen).	a Circa 300 daklozen per jaar adequaat opvangen en voorzien van de juiste ondersteuning terug naar zelfstandig of beschermd (thuis) wonen.	a Inkoop start Q4 2021, tbv 2023.



Sturing op preventie én op (voldoende) kleinschalige opvang

Gemeenten zorgen voor de juiste randvoorwaarden zodat opvang niet nodig is. Zoals een stevige basisinfrastructuur in de wijken gericht op de-stigmatisering, ontmoeting, dagbesteding, begeleiding, zingeving en talentontwikkeling. Ook gaat het om randvoorwaarden voor snelle signalering en doorverwijzing naar hulp wanneer er sprake is van problemen als (dreigende) schulden en armoede in brede zin, verslaving en huiselijk geweld. Dit zijn allemaal aangelegenheden die lokaal bij gemeenten zijn belegd. Bij het realiseren van (nieuwe) opvangplekken is op lokaal niveau het creëren van draagvlak onder buurtbewoners van belang, bijvoorbeeld door middel van voorlichting en participatie. De inkoop en het beheer van voldoende opvangplekken met kwaliteit pakken gemeenten gezamenlijk op via Regio Gooi en Vechtstreek.

Van beschermd wonen naar beschermd thuis

Gemeenten willen beschermd wonen zo thuis als mogelijk organiseren. Onderzoek toont aan dat thuis wonen door inwoners met psychische problemen met behoefte aan (24 uren) begeleiding en toezicht leidt tot toegenomen kwaliteit van leven, betere herstel mogelijkheden, meer sociale inclusie en minder stigma⁸. Gemeenten zetten daarom stevig in op preventie en het zo snel als mogelijk opsporen en oplossen van problemen, om te voorkomen dat wonen in een instelling noodzakelijk wordt. Dat geldt ook voor cliënten die de GGZ- kliniek verlaten. Deze beweging noemen gemeenten het ambulantiseren van beschermd wonen naar beschermd thuis.

Om dit mogelijk te maken, scheppen gemeenten de juiste voorwaarden in de wijken. Dit betekent investeren in de beschikbaarheid van betaalbare sociale huurwoningen/wooneenheden, een breed arsenaal van woon (zorg)varianten en de basisbenodigdheden voor zelfstandig en stabiel wonen. Gemeenten dragen zorg voor het beschikbaar stellen van adequate ambulante hulp, met 24-uurs oproepbare ondersteuning waar dit nodig is. En gemeenten bevorderen de inclusieve samenleving en zetten daarbij in op GGZ vriendelijke wijken.

De ondersteuning thuis kan zeer intensief en kostbaar zijn, wat maakt dat de beweging naar beschermd thuis wonen niet per definitie leidt tot lagere uitgaven dan bij beschermd wonen in een instelling. Soms zijn de uitgaven zelfs hoger. Maar het sluit wel aan op de visie van gemeenten, namelijk dat kwetsbare inwoners moeten kunnen meedoen aan onze samenleving. Om beschermd wonen in een instelling en om beschermd thuis wonen mogelijk te maken, zijn gemeenten solidair met elkaar. Dit betekent dat zij de kosten en risico's van initiatieven die bijdragen aan de gezamenlijke opgaven, ook gezamenlijk dragen. Hierbij wordt ook de inzet op preventie zoveel als mogelijk meegewogen. Alle gemeenten dragen bij. Ongeacht de feitelijke locatie van dergelijke initiatieven. Gemeenten hanteren hier een kostenregeling voor die nader wordt uitgewerkt.

Sinds 2021 is de Wet langdurige zorg (Wlz) toegankelijk voor mensen met een psychische stoornis. In de regio Gooi en Vechtstreek gaat het om circa 60% van de inwoners die verblijven in beschermd wonen. Zij gaan over van de Wmo naar de Wlz. De Rijksmiddelen voor beschermd wonen gaan daarmee tevens voor circa 60% over van de Wmo naar de Wlz. Dat betekent dat het aantal beschermd wonen plaatsen in de Gooi & Vechtstreek met circa 60% afneemt. In 2020 waren er 275 plaatsen beschermd wonen. Dit aantal daalt tot circa 100-110 in 2022. Beschermd wonen wordt een schaars aanbod binnen de regio Gooi en Vechtstreek. De wachtlijst voor beschermd wonen neemt desondanks nog nauwelijks af. Deze stelselwijziging leidt er tevens toe dat het karakter van beschermd wonen binnen de Wmo verandert. Het wordt per definitie een tijdelijke voorziening. Daarom is het extra belangrijk om verhuisbewegingen zoveel mogelijk te voorkomen daar mensen in principe slechts tijdelijk in de instelling zullen verblijven.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
12 Onderzoek naar een gezamenlijke regionale toegang tot beschermd wonen als specialistische voorziening. We bezien of zo expertise wordt opgebouwd bij de inzet van deze voorziening. En of een gezamenlijke toegang tot beschermd wonen bijdraagt aan een verdere doorvoering van het solidariteitsprincipe op dit gebied.	a Inwoners wonen langer thuis. b Solidariteit tussen gemeenten neemt toe.	a Onderzoek 2022. b Besluitvorming 2022. c Implementatie 2023.

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
13 Gemeenten indiceren alle inwoners die een beschikking hebben voor beschermd wonen opnieuw en bezien of de zorg op een andere manier geleverd kan worden. Dit is van belang daar beschermd wonen, met de openstelling van de Wet langdurige zorg voor mensen met een psychische stoornis minder capaciteit heeft ten opzichte van voorgaande jaren en per definitie een tijdelijke voorziening zal zijn.	a Beperken van het aantal verhuisbewegingen. b Inwoners wonen langer thuis. c Beschermd wonen draagt bij aan herstel. d Wachtlijst/tijd neemt af.	a Her-indiceren van inwoners op wachtlijst en in de voorziening: 2022. b Onderzoek welke doelgroepen zullen Wmo beschermd wonen nodig hebben en waar en hoe kunnen we deze (thuis) organiseren: 2021/2022. c Inkoop: start Q4 2021 tbv 2023.
14 Intensiveren van passend toewijzen door: a Een verscherpt en regionaal afwegingskader voor de inzet van beschermd wonen. b 2 Scholingsprogramma's voor consulenten die beschermd wonen indiceren. c Een 3-maandelijkse regionale intervisie tussen consulenten die beschermd wonen toewijzen. d Onderzoeken of de inzet van een regionale doorbraaktafel voor beschermd wonen nut heeft (er is al een wachtlijst-beheertafel). Conform de doorbraaktafel jeugd. De opdracht van de doorbraaktafel (waar gemeenten en aanbieders samen aan deelnemen) is het forceren van baanbrekende oplossingen in de zoektocht naar alternatieven voor beschermd wonen. e De inzet van de wachtlijstbeheerder beschermd wonen continueren en versterken in adviesrol.	a Inwoners krijgen die zorg en ondersteuning die zij nodig hebben. b Rechtsgelijkheid voor inwoners c Gelijke en hogere expertise van alle gemeenten d Inwoners wonen langer thuis	a Doorontwikkelen regionaal afwegingskader 2021. b/c Scholing en intervisie 2022 t/m 2025. d Onderzoeken en opzetten doorbraaktafel 2022, evalueren 2023. e Wachtlijstbeheerder continueren en doorontwikkelen 2022 t/m 2025.
15 Doorontwikkelen van het project scheiden wonen zorg waarbij de beweging van huren van een zorgaanbieder naar beschermd thuis wordt ingezet.	a Instroom klassiek beschermd wonen neemt af. b Minder verhuisbewegingen. c Meer inwoners ontvangen thuis zorg ook wanneer deze intensief is en om 24/7 toezicht vraagt.	a Onderzoeken hoewe beschermd thuis kunnen gaan vormgeven Q4 2021/2022. b Pilot opstarten met alle aanbieders beschermd wonen 2022 (omzetting capaciteit). c Inkoop start eind 2021 tbv 2023.

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
16 Implementeren wettelijke aanpassingen: a Doordecentralisatie beschermd wonen 2023. b Overheveling beschermd wonen naar WLZ 2021/2022.	a Gemeenten werken (verplicht) met elkaar samen en vullen de verantwoordelijkheid gezamenlijk in.	a Norm van opdrachtgeverschap invullen 2022 t/m 2025. b Bestendigen gemeenschappelijke Regeling 2021, inclusief regionale begroting. c Woonplaatsbeginsel ingaande 2023 d Landelijke modelovereenkomsten bij inkoop 2023 betrekken. e 2021/2022 de inkoop 2023 voorbereiden op kleiner volume en ander/tijdelijk karakter. En zo veel mogelijk thuis.



Sturing op beschermd (thuis) wonen

Gemeenten sturen lokaal op het verkorten van de wachtlijst beschermd wonen. Zij sturen erop dat alleen inwoners waar geen alternatieven voor zijn, een toewijzing voor beschermd wonen ontvangen. Deze sturing vindt in nauwe afstemming plaats met de regionale wachtlijstbeheerder. Gemeenten sturen tevens op de gewenste kleinschaligheid van het beschermd wonen, onder andere middels de regionale inkoop per 1-1-2023.

Wanneer inwoners beschermd wonen kunnen uitstromen zorgen gemeenten voor voldoende sociale huurwoningen/wooneenheden waar deze inwoners terecht kunnen. Dit wordt regionaal gemonitord in het licht van de afspraken uit het regionaal woonakkoord⁹. Ambtelijk en bestuurlijk wordt hier structureel vanuit het sociaal en fysiek domein regionaal over afgestemd. Besluiten die genomen moeten worden in relatie tot (nieuwe) woon-zorg initiatieven, worden dan ook gezamenlijk genomen.

Om regulier wonen in een wijk tot een passend alternatief te maken voor beschermd wonen is het essentieel dat er wordt gewerkt aan maatschappelijke acceptatie in de wijk en dat inwoners beschikking hebben over de basisbenodigdheden voor zelfstandig en stabiel wonen. Zoals de beschikbaarheid van adequate ambulante hulp, met 24-uurs oproepbare ondersteuning waar dit nodig is. Het organiseren van deze basisbenodigdheden is een vraagstuk van lokale inzet en sturing. Op regionaal niveau worden maatwerkvoorzieningen die hiervoor nodig zijn ingekocht en beheerd.

Huisvesting maatschappelijke doelgroepen

In samenwerking tussen woningcorporaties, gemeenten en zorgaanbieders wordt ingezet op het voorkomen van huisuitzettingen en ingezet op het huisvesten van inwoners met slecht huurderschap. Inmiddels zijn er (bestuurlijke) afspraken gemaakt over het acteren op huurachterstanden, overlast en vervuiling. Als ook over het preventief en breder inzetten van het

instrument Huren onder Voorwaarden. Onder voorwaarden is tevens urgentie mogelijk voor cliënten die verblijven binnen beschermd wonen en maatschappelijke opvang¹⁰ en waarbij het binnen een jaar niet lukt om via de reguliere route een sociale huurwoning toegekend te krijgen.

Doorontwikkeling en incorporatie van de gemaakte (bestuurlijke) afspraken en instrumenten bij betrokken partijen blijkt echter nodig om schulden, huisuitzettingen en overlast nog verder terug te dringen en uitstroom van beschermd wonen en de maatschappelijke opvang verder te bevorderen.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
17a Gemeenten stellen een gezamenlijke kwantitatieve ambitie vast ten aanzien van het aantal beschikbaar te stellen woningen/wooneenheden voor inwoners met GGZ-problematiek. b Gemeenten een pilot voor de tijdelijke huisvesting starten van thuisloze inwoners die ook (tijdelijk) zorg en ondersteuning nodig hebben. c Afspraken over solidariteit en bijdrage in begeleidingskosten maken wanneer gemeente niet aan taakstelling kan voldoen. Bijdrage van €20.000- € 30.000 per woonplek per jaar (prijspeil 2021). d Uitwerken 17 a en b in een kostenregeling uit waarin de solidariteitsafspraken tussen gemeenten staan. Bij de uitwerking van deze afspraken wordt rekening gehouden met lokale initiatieven die het gebruik van beschermd wonen voorkomen of die hier een alternatief voor zijn. e Gemeenten werken een kader 'kleinschalig beschermd wonen' (intramuraal) uit. f Gemeenten stellen een gezamenlijke monitor beschermd wonen op waarin maandelijks in ieder geval het volgende wordt bijgehouden: Aantal inwoners BW, wachtlijst, gemeente uitstroom, aantal beschikbaar gestelde wooneenheden.	a Rechtsgelijkheid inwoners. b Inwoners wonen langer thuis. c Inwoners wonen korter in een instelling. d Gemeenten realiseren gezamenlijk de opgave om inwoners zoveel als mogelijk (beschermd) thuis te laten wonen. e Financiële solidariteit.	a Vaststellen kostenregeling Q1/2 2022. b Vaststellen kader 'kleinschalig wonen' Q1/2 2022. c Start monitor beschermd wonen Q4 2021/Q1 2022.
18 Gemeenten realiseren in totaal (nog) 30 geclusterde woningen in de nabijheid van een ontmoetingsruimte/zorgsteunpunt. Inwoners ontvangen daarbij reguliere begeleiding en voelen zich veilig in elkaars nabijheid i.h.k.v. de ambulantisering.	a Draagt bij aan de sociale inclusie. b Draagt bij aan normalisatie en bevordert eigen kracht. c Minder beschermd wonen nodig.	a 10 tot 15 geclusterde woningen per jaar in 2022, 2023 (2024).

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
19 Gemeenten stellen, in afstemming met de woningcorporaties, 45 woningen beschikbaar in de directe nabijheid van een beschermd wonen voorzieningen i.h.k.v. de ambulantisering.	a Draagt bij aan de sociale inclusie. b Draagt bij aan normalisatie en bevordert eigen kracht. c Minder beschermd wonen nodig.	a Zorgsteunpunten nader definiëren en aanwijzen Q4 2021/ Q1 2022 b 15 woningen per jaar in 2022, 2023, 2024.
20 Gemeenten realiseren 8 tot 10 interventiewoningen. Deze woningen worden tijdelijk ingezet om acute problemen op te lossen en als 'interventie' ondersteunend aan de professionele ondersteuning op het snijvlak van zorg en veiligheid.	a (Verdere) escalatie voor cliënten, mede-clënten/bewoners en burens voorkomen. b Momentum voor hulp-aanvaarding benutten.	a 2022 Ontwikkelen toegangs- en toeleidingsbeleid en passende huisvesting.
21 Gemeenten onderzoeken of en waar uitbreiding mogelijk is van overlastgevendezorgmijders met multiproblematiek.	a (Verdere) escalatie voor cliënten, mede-clënten/bewoners en burens voorkomen.	a Q4 2021/2022.
22 Gemeenten realiseren 8 tot 10 interventiewoningen. Deze woningen worden tijdelijk ingezet om acute problemen op te lossen en als 'interventie' ondersteunend aan de professionele ondersteuning op het snijvlak van zorg en veiligheid.	a Circa 500-700 inwoners beter en sneller helpen, zodat zij - met de nodige ondersteuning - (opnieuw) veilig thuis kunnen blijven wonen, minder schulden opbouwen en overlast in de buurt wordt voorkomen of beperkt.	a Evaluatie start eind 2021. b Implementatie 2022.



Sturing op de huisvesting maatschappelijke doelgroepen

Om regulier wonen in een wijk tot een passend alternatief te maken voor beschermd wonen en maatschappelijke opvang sturen gemeenten op de beschikbaarheid van voldoende sociale huurwoningen en/of andere passende wooninitiatieven. Dit wordt regionaal gemonitord in het licht van de afspraken uit het regionaal woonakkoord¹¹. Bestuurlijk wordt hier vanuit het sociaal en fysiek domein minimaal over afgestemd. Ook als het gaat om wonen-zorg initiatieven wordt op regionaal niveau beleidsmatig integraal afgestemd en besloten.

Hierbij is essentieel dat bij wooninitiatieven een goed participatieproces wordt doorlopen en dat wordt gewerkt aan maatschappelijke acceptatie in de wijk. Dit zijn elementen die belangrijk zijn voor het maatschappelijk draagvlak en waar gemeenten lokaal een stevige rol in spelen.

Wanneer de woningen/wooninitiatieven er eenmaal zijn, moet zeker zijn dat inwoners kunnen beschikken over de basisbenodigdheden voor zelfstandig en stabiel wonen. Het organiseren van deze basisbenodigdheden is een vraagstuk van lokale inzet en sturing. Op regionaal niveau worden maatwerkvoorzieningen die hiervoor nodig zijn ingekocht en beheerd.

Financiën (begroting, prijspeil 2021)

Nr.	Maatregel	2022	2023	2024	2025	Dekking
10	Dak- en thuislozenopvang	1.753.205	1.753.205	1.753.205	1.753.205	MO
10	Crisisopvang	789.369	789.369	789.369	789.369	MO
10	Specialistische begeleiding	76.935	76.935	76.935	76.935	BW/MO
10	Vrouwenopvang (inclusief 100K oplossen knelpunten)	902.501	902.501	902.501	902.501	VO
11	Jongerenopvang	495.308	495.308	495.308	495.308	MO
12/13/14	Inwonerinitiatieven beschermd wonen (PGB)*	765.000	765.000	765.000	765.000	BW
12/13/14	Beschermd wonen (in natura), incl. 300K buiten regionaal en medisch noodzakelijk*	9.523.291	9.523.291	9.523.291	9.523.291	BW
14	Passende toewijzing (Wachttijst-beheer)	30.750	30.750	30.750	30.750	BW
14	Intervisie en kennis/deskundigheidsbevordering BW	2.000	2.000	2.000	2.000	BW
15	24/7 beschik- en bereikbaarheid	132.838	132.838	132.838	132.838	BW
18	Geclusterde woningen	40.000	40.000	40.000	40.000	BW
20	Interventie-woningen	40.000	40.000	40.000	40.000	BW/MO
Totaal programma		14.551.197	14.551.197	14.551.197	14.551.197	

* Het Rijk heeft middels de decembercirculaire 2020 een eerste uitname gedaan inzake de Wet langdurige zorg, gebaseerd op een landelijke inschatting in 2019 (van circa 30%). Deze uitname (van circa 4 miljoen) is verwerkt in de meerjarenbegroting van de maatregel beschermd wonen (in natura). Zodra de werkelijke uitname wordt gepubliceerd (septembercirculaire 2021) zal hierdoor niet alleen het budget van beschermd wonen (in natura) wijzigingen maar ook dat van Initiatieven beschermd wonen (PGB).



Een integrale benadering vanuit zorg en veiligheid

Gemeenten hebben een regierol in de opgave om een veilige woon- en leefomgeving te realiseren. Naast de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling zijn onderdelen van de aanpak van personen met verward gedrag, zoals de implementatie van de ketenveldnorm verward & gevaarlijk en de Wet Verplichte GGZ voorbeelden van opgaven die vragen om een effectieve verbinding tussen zorg en veiligheid.

Dat gaat niet vanzelf. Naast het feit dat er altijd meerdere betrokkenen zijn - slachtoffer, pleger, getuige etc. - spelen er meestal ook problemen op meerdere leefgebieden. Vaak is sprake van een relationeel probleem, waarbij het slachtoffer een afhankelijkheidsrelatie heeft met de pleger(s) en slachtoffer- en plegerschap door elkaar kunnen lopen. Elk van deze betrokkenen is gebaat bij een systeemgerichte aanpak. Eveneens om escalatie naar meer repressieve en gedwongen maatregelen te voorkomen. Dat vraagt om optimale samenwerking. Het organiseren van deze samenwerking is echter net zo complex. De betrokken partijen werken in afzonderlijke ketens en vanuit verschillende wettelijke kaders en beleidsdomeinen.

Bestuurlijke afstemming

We organiseren een bestuurlijk overleg (burgemeesters en wethouders) waarin bestuurlijk integraal wordt gestuurd op de verbinding tussen zorg en veiligheid in de Gooi en Vechtstreek. Het secretariaat voor dit overleg wordt door Regio Gooi en Vechtstreek gevoerd.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
22 Instellen van een bestuurlijk overleg Zorg en Veiligheid waar burgemeesters en wethouders aan deelnemen.	a Inwoners ontvangen een systeemgerichte en goed afgestemde aanpak. b Escalatie naar repressie of gedwongen maatregelen wordt voorkomen.	a Doorlopend.



Sturing

Het secretariaat van het bestuurlijk overleg wordt door Regio Gooi en Vechtstreek verzorgd.

Doorontwikkelen sluitende aanpak kwetsbare en/of overlastgevende inwoners

In de Gooi en Vechtstreek is er een sterk lokaal veld en een goede samenwerking met Veilig Thuis en het Zorg- en Veiligheidshuis. Gemeenten voeren procesregie en hebben verschillende opschalingsmogelijkheden, zoals de Persoons Gerichte Aanpak (PGA) en Versterkte Proces Regie. Er is een integrale ambulante crisisfunctie ontwikkeld, waarbij het goed lukt om in (psychosociale) crisissen tijdig de juiste hulp te bieden. In de huidige praktijk zien we dat het dankzij de ingerichte structuur lukt om de meeste casuïstiek lokaal op te pakken.

Ondanks de inzet van de afgelopen jaren is er nog steeds sprake van een groeiend aantal E33- verward gedrag meldingen in de regio Gooi en Vechtstreek (jaarlijks gemiddeld met 20%). De komende jaren zetten gemeenten in op het verbeteren van regie en een vroegtijdige, sluitende en eenduidige samenwerking voor verward gedrag in relatie tot en vanuit het Zorg- en Veiligheidshuis. Daarbij sluiten gemeenten aan op veelbelovende (wettelijke) aanpakken zoals de implementatie van het Schakelpunt voor personen met verward gedrag en gevaarsrisico Midden-Nederland, de pilot Ketenveldnorm Midden-Nederland en op de doorontwikkeling van de lokale PGA.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
23 Doorontwikkelen van de aanpak rondom kwetsbare inwoners. a Uitvoeren plan van aanpak verward gedrag 2021-2022 voor de versteviging van de lokale en regionale opgeschaalde procesregie. b MDA++ borgen en doorontwikkelen. c Continueren regionale inkoop en beleidsmatige ondersteuning bij uitvoering Wvggz. d Continueren functie van gemeentelijke procesregie. Gemeenten bepalen lokaal hoe zij aan deze functie invulling geven zoals een functionaris of werkwijze.	a Inwoners ontvangen tijdig de juiste en goed op elkaar afgestemde. b Hulp bereikt een duurzaam effect.	a 2022: uitvoeren plan van aanpak personen met verward gedrag. b 2022- 2024: borgen MDA++.
24 Continueren van Oggz voorzieningen Verslavings/ GGZ bemoeizorg en inzet van expertise, methadonverstrekking en sociaal medische zorg.	a Voorkomen (verergering) problematiek en overlast. b Zorgmijders- en missers toeleiden naar passende zorg en ondersteuning.	a Inkoop Oggz voorzieningen: start eind 2021 tbv 2023.
25 Door-ontwikkelen Zorg- en Veiligheidshuis door: a Regionaal (coördinerend) advies- en kenniscentrum. b Professionaliteit en kwaliteit professionals zijn geborgd. c Bedrijfsvoering - De basis volledig op orde.	a Het ZVHGV functioneert als regionaal (coördinerend) advies- en kenniscentrum voor alle betrokken organisaties. b ZVHGV is dé procesregisseur op de multidisciplinaire persoonsgerichte aanpakken in het netwerk van straf-, zorg- en sociaal domein in de regio Gooi en Vechtstreek.	a Zie meerjarrenplan ZVHGV.



Sturing op de sluitende aanpak

De sturing op de juiste randvoorwaarden voor en werking van de sluitende aanpak is primair lokaal belegd, aangezien de uitvoering ook lokaal is. Gelet op de bredere oriëntatie op bovengemeentelijke ketenpartners van de aanpak van verward gedrag, MDA++ en het Zorg en Veiligheidshuis, pakken gemeenten de sturing op beide maatregelen samen op. Dit doen zij onder andere door de werking regelmatig te evalueren en aan de hand daarvan verbeteringen aan te brengen.

Huiselijk geweld, seksueel geweld, ouderen- en kindermishandeling

Het regionaal actieprogramma Geweld hoort nergens thuis loopt eind 2021 af. In dit programma is een stevige basis gelegd voor een duurzame aanpak van huiselijk geweld, seksueel

geweld, ouderenmishandeling en kindermishandeling. Zo is de lokale samenwerking rondom veiligheid verbeterd, een Lokale Alliantie ter voorkoming van financieel misbruik van ouderen opgericht, is het bewustzijn over de impact van gevolgen van meegemaakt geweld in het lokale veld verbeterd en het trauma- aanbod verstevigd door o.a. door de oprichting van de Expertgroep Trauma. Daarnaast is voor scholen het project 'Handle with Care' ingericht. Ook is de meerwaarde van het inzetten ervaringsdeskundigheid op het gebied van huiselijk geweld bij Veilig Thuis in het Herstelnetwerk onderzocht.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
26 Doorontwikkelen Veilig Thuis door: a Faciliteren zelf- melden d.m.v. behoud chatfunctie. b Verbeteren van de doorlooptijden door toevoeging van 3 fte. c Versterken de kennis over huiselijk geweld en kindermishandeling bij de lokale teams (uitvoeringsdiensten) door implementatie van de geactualiseerde samenwerkingsafspraken VT- USD en het Kwaliteitskader Samenwerken aan veiligheid voor lokale teams. Maar ook door de uitvoering van MDA++ door de gemeenten. d Verdere inbedding van het actieplan geweld hoort nergens thuis.	a Meer slachtoffers melden zichzelf bij VT. b Gezinnen worden eerder geholpen en het effect van de hulp is duurzaam. c Gemeenten kunnen huiselijk geweld zaken vaker zelf opvangen en/of deze zaken kunnen eerder worden overgedragen. d We houden rekening met een beperkte groei in de capaciteit van Veilig Thuis om extra adviezen en meldingen te kunnen opvangen.	a Chatfunctie borgen 2022. b Toevoegen fte VT. c Kennis lokale teams versterken: 2022 evalueren samenwerkingsafspraken/2022 e.v. borgen.
27 Verdere uitrol 'Handle with care'. Doel is om 'Handle with Care' bij minimaal 60% van de scholen in de regio te implementeren.	a Kinderen die slachtoffer of getuige zijn van huiselijk geweld ontvangen direct (de volgende ochtend) steun van hun leerkracht.	a Schooljaar 2022/2023: Aansluiten overige gemeenten. b VO/ROC: Schooljaar 2022/ 2023.
28 Signaleren risico jeugd in Verwijs-index.	a Signalen over jeugdigen die het risico lopen in hun ontwikkeling te worden belemmerd bij elkaar brengen om zo tot afstemming en een gezamenlijke aanpak te komen.	a Organiseren van scholing; doorlopend.



Sturing op huiselijk geweld, seksueel geweld, ouderen- en kindermishandeling

Gemeenten sturen lokaal op het voorkomen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Zij voeren programma's uit om de draagkracht en draaglast van inwoners te versterken, zorgen ervoor dat inwoners die hulp nodig hebben kunnen rekenen op tijdige en adequate steun. Gemeenten zetten - samen met Veilig Thuis - interventies en hulp in. Deze interventies en hulp kopen gemeenten gezamenlijk in via Regio Gooi en Vechtstreek. Ook het beheer doen gemeenten gezamenlijk. Professionals in de zorg zijn verplicht de Meldcode en het afwegingskader van de eigen sector te hanteren en signalen en vermoedens van huiselijk geweld te melden. Veilig Thuis stimuleert het gebruik van de Meldcode.

Hoogwaardige zorg voor slachtoffers seksueel geweld

Slachtoffers van recent seksueel geweld moeten dag en nacht kunnen rekenen op geïntegreerde hulpverlening: medisch, psychologisch en forensisch (van belang voor opsporing). Om deze hulp ook aan inwoners in de Gooi en Vechtstreek te bieden, zijn de regiogemeenten aangesloten bij het Centrum Seksueel Geweld (CSG) Flevoland en Gooi en Vechtstreek. In 2018 deden in totaal 24 slachtoffers uit de regio Gooi en Vechtstreek een beroep op dit CSG. In 2019 ging het om 38 slachtoffers. Deze stijging zette door in 2020 en 2021. Om te kunnen voldoen aan landelijke kwaliteitseisen is het van belang het casemanagement uit te breiden naar het zogenaamde dag 0 beleid, zodat het slachtoffer vanaf het moment van melding bijstaan kan worden door een professional.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatschappelijke effecten	Planning
29 Continueren van het Centrum Seksueel Geweld op minimaal het niveau van 2021. Dit met invoering van piketdienst en casemanagement op dag 0.	a Het CSG voldoet aan landelijke kwaliteitseisen. b Slachtoffers ontvangen vanaf het moment melding hulp van een opgeleide professional.	a Evalueren invoering piketdienst en casemanagement op dag 0 conform goedgekeurd voorstel: 2022.



Sturing op het Centrum Seksueel Geweld

Gemeenten sturen samen via Regio Gooi en Vechtstreek op het Centrum Seksueel Geweld.

Een effectieve aanpak van uitbuiting en mensenhandel

Gemeenten voeren gezamenlijk de aanpak mensenhandel uit. Dit doen zij via de pilot mensenhandel die beleidsmatig is ondergebracht bij Regio Gooi en Vechtstreek en operationeel bij het Zorg- en Veiligheidshuis als zogeheten plustaak. Tijdens de pilot wordt het basisniveau bestuurlijke aanpak ingericht. Eind 2022 wordt de pilot geëvalueerd en volgt een voorstel voor structurele inbedding.

Wat gaan we doen?

Maatregel	Maatsch. effecten	Planning
30 Structureel inbedden van de aanpak uitbuiting en mensenhandel. a Iedere gemeente heeft een werkzame aanpak ingericht en opgeleid personeel. b Iedere gemeente heeft vastgesteld beleid en lokale regelgeving. c Er is een ketenregisseur en zorg coördinator.	a Misstanden wordenesignaleerd en slachtoffers ontvangen de juiste en goed op elkaar afgestemde hulp en opvang.	a Eind evaluatie: 2022. b 2023 ev Start borging.



Sturing op de aanpak uitbuiting en mensenhandel

Gemeenten sturen samen op de aanpak van uitbuiting en mensenhandel. Dit doen zij via Regio Gooi en Vechtstreek. Het Zorg en Veiligheidshuis is verantwoordelijk voor de operationele aansturing van de ketenregisseur en de zorg coördinator. Op lokaal niveau borgen gemeenten randvoorwaarden om uitbuiting en mensenhandel te voorkomen en aan te pakken. Er is sprake van beleid en een effectieve aanpak. Gemeenten versterken de infrastructuur van signalering, zorgen ervoor dat mensen weten waar zij terecht kunnen met signalen van en ervaringen over mensenhandel én gemeenten zorgen ervoor dat slachtoffers van mensenhandel kunnen rekenen op adequate hulp.

Financiën (begroting, prijspeil 2021)

Nr.	Maatregel	2022	2023	2024	2025	Dekking
23	Uitvoering Wet verplichte GGZ	83.664	83.664	83.664	83.664	BW
23	MDA++	147.079	147.079	147.079	147.079	VO
23	Gemeentelijke procesregie	400.000	400.000	400.000	400.000	BW/MO/VO
24	Oggz verslavingszorg	256.317	256.317	256.317	256.317	MO
24	(O)GGZ bemoeizorg & expertise	268.380	268.380	268.380	268.380	MO
24	Sociaal medische zorg	30.774	30.774	30.774	30.774	MO
25	Naar een optimaal ZVHGV (incl. re-integratie ex-gedetineerden)	200.000	200.000	200.000	200.000	VO
26	Naar een optimaal VT waaronder uitbreiding capaciteit tbv versterken monitor en verbeteren doorlooptijden en behoud chat en incl. Aware	3.929.708	3.929.708	3.929.708	3.929.708	1/3de VO/ 2/3de gemeentelijke bijdrage (ongewijzigd)
28	Verwijsindex: Cursussen gemeenten en organisaties	4.000	4.000	4.000	4.000	VO
29	Hoogwaardige zorg voor slachtoffers van seksueel geweld	66.577	66.577	66.577	66.577	VO
30	Aanpak uitbuiting en mensenhandel	154.869	154.869	154.86	154.869	VO Bij structurele inbedding deels uit gemeentelijke bijdragen (OOV)
	Eemnes: Bijdrage VT	11.000	11.000	11.000	11.000	VO
	1ste, 2de, 3de kans	50.417	50.417	50.417	50.417	BW/MO/VO
	Voorlichtingscampagnes (preventieve activiteiten)	48.175	48.175	48.175	48.175	Gemeentelijke bijdrage (GGD)
Totaal programma		5.651.460	5.651.460	5.651.460	5.651.460	



Regionale samenwerking

Om de beleidsdoelstellingen van dit plan te behalen, is regionale samenwerking van essentieel belang.

Samenkracht!

Bij alles wat gemeenten, zorgorganisaties en maatschappelijke partners doen in het kader van bescherming en opvang is het perspectief van inwoners het vertrekpunt. Voor de samenwerking met inwoners hebben de gemeenten een speciaal platform opgericht: Samenkracht! Via Samenkracht! worden inwoners met ervaring met een bepaald onderwerp betrokken en gesproken. Per onderwerp worden inwoners 'geworven' met wie wij bespreken waar hun vraag ligt en waar zij wel/geen behoefte aan hebben. Door via Samenkracht! goed naar inwoners te luisteren, sluiten de gemeenten aan bij de vraag en behoeften van inwoners.

Samenwerking zorgorganisaties en maatschappelijke partners

Het succes van het behalen van de doelstellingen uit dit beleidsplan hangt nauw samen met de aanwezigheid van een breed draagvlak. Dat vraagt enerzijds om dialoog waarin zoveel mogelijk betrokkenen kunnen meepraten, meedenken en meewerken. Uitgangspunt daarbij is om te praten met en niet over. Daarom wordt er altijd met alle perspectieven aan tafel gewerkt. Anderzijds vraagt dit om actief partnerschap, vanuit een wederzijdse afhankelijkheid tussen alle betrokkenen.

Domein overstijgende samenwerking vanuit wonen, welzijn, zorg en veiligheid

Gemeenten hebben een regierol in de opgaven om een veilige woon- en leefomgeving te realiseren. Preventie en perspectief vraagt om een goede lokale basis, zodat beschermende factoren optimaal zijn ingevuld; denk aan je thuis voelen in de wijk en het hebben van werk of dagbesteding. Beschermd en veilig (thuis) wonen gaat om begeleiding én om huisvesting en raakt dus ook de beide domeinen (sociaal en fysiek). Een effectieve verbinding tussen zorg en veiligheid is nodig om opgaven, zoals de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling en de aanpak van personen met verward gedrag, goed uit te voeren. Dat gaat niet vanzelf. Het vraagt om optimale samenwerking op alle niveaus.

Het organiseren van deze samenwerking is echter complex. De betrokken partijen werken in afzonderlijke ketens en vanuit verschillende wettelijke kaders en beleidsdomeinen. De verantwoordelijkheid voor deze opgaven is soms lokaal en soms regionaal belegd. Waar nodig om de ambities uit het beleidsplan te behalen speelt Regio Gooi en Vechtstreek een faciliterende of aanjagende rol in de samenwerking tussen de verschillende domeinen. Voor de onderdelen waar dit van toepassing is, is dit uitgewerkt binnen de voorgaande beleidsprogramma's.

Bestuur

De zorg en ondersteuning vanuit bescherming en opvang is vormgegeven op het niveau van Gooi en Vechtstreek. Alles rondom preventie en welzijn pakken gemeenten lokaal op, met uitzondering van het Preventie en handavingsplan (PHP) en preventie van alcohol en drugs. Regio Gooi en Vechtstreek is een samenwerkingsverband van de gemeenten en onderdeel van het gemeentelijk apparaat. De legitimatie van beleid is te allen tijde lokaal, maar de voorberei-

ding en vormgeving van dat beleid doen de gemeenten gezamenlijk. Zo sluit het beleid goed aan bij de schaal van de uitvoering. De Wet maatschappelijke ondersteuning is hier ook duidelijk over: er is sprake van lokaal gemeentelijk bestuur voor de voorzieningen die zijn opgenomen in dit beleidsplan. De lokale gemeentelijke verantwoordelijkheid is in de wet vastgelegd en kan niet gewijzigd / overgedragen worden.

Gezamenlijke beleidsuitvoering

Om de uitvoering van dit beleidsplan te begeleiden een regionaal beleidsteam, werkzaam bij de gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek. De adviseurs die zich zowel op het beleidsterrein huiselijk geweld en kindermishandeling (inclusief vrouwenopvang en onderdelen van de crisiszorg voor jeugdigen) inzetten als ook op de maatschappelijke zorg met daarin de openbare geestelijke gezondheidszorg, beschermd wonen, verslavingszorg én maatschappelijke opvang. De genoemde gezamenlijke capaciteit wordt voor een deel aangevuld met capaciteit gefinancierd uit landelijke subsidies die beschikbaar zijn voor regionale programma's op het gebied van bescherming en opvang.

De beleidsadviseurs coördineren de bestuurlijke, beleidsmatige en uitvoerende samenwerking tussen de gemeenten en zijn verantwoordelijk voor de implementatie van het *beleidsplan Bescherming & Opvang* bij de gemeenten, de Regio Gooi en Vechtstreek en de samenwerkingspartners. Tevens zijn de beleidsadviseurs verantwoordelijk voor het opstellen van een evaluatie van het beleidsplan en het opstellen van een nieuw beleidsplan, wanneer de lopende beleidsperiode afloopt. Aansturing van de beleidsadviseurs loopt via het directieoverleg en het portefeuillehoudersoverleg sociaal domein. Beleidsadviseurs van gemeenten en van de Regio werken tevens samen middels de ambtelijke klankbordgroep en stemmen regionaal af daar waar lokaal op gestuurd wordt in het kader van bescherming en opvang.

Gezamenlijke inkoop en contractbeheer

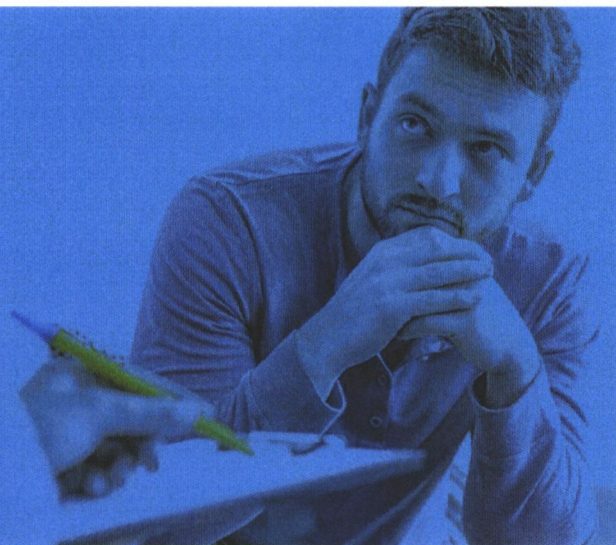
De gemeenten geven de zorg en ondersteuning op het terrein van bescherming en opvang gezamenlijk vorm. Mede wegens vereisten die voortvloeien uit de Norm voor Opdrachtgeverschap kopen gemeenten maatwerkvoorzieningen als beschermd wonen, de maatschappelijke zorg, de verslavingszorg, openbare geestelijke gezondheidszorg, (24uurs) begeleiding, de crisisopvang en de opvang van jongeren, vrouwen en dak- en thuislozen samen in. Het beheer van deze contracten voeren gemeenten gezamenlijk uit.

Financiën (begroting, prijspeil 2021)

Nr.	Maatregel	2022	2023	2024	2025	Dekking
31	Beleids capaciteit	313.061	313.061	313.061	313.061	BW/MO/VO
32	Inkoop en Contract-beheer	352.303	352.303	352.303	352.303	BW/MO/VO
33	Kassiersfunctie Beschermd wonen	150.805	150.805	150.805	150.805	BW
Totaal programma		816.169	816.169	816.169	816.169	



Financiën 2022-2025



Hieronder treft u de uitwerking van het financieel kader waar vanuit het beleidsplan gedurende de periode 2022-2025 wordt uitgevoerd.

Inkomsten

Bescherming en opvang wordt gefinancierd vanuit de volgende bronnen:

- 1 decentralisatie-uitkering beschermd wonen (centrumgemeente);
- 2 eigen bijdrage beschermd wonen (centrumgemeenten);
- 3 decentralisatie-uitkering vrouwenopvang (centrumgemeente);
- 4 decentralisatie-uitkering maatschappelijke opvang (centrumgemeente);
- 5 integratie-uitkering sociaal domein (gemeenten).

Begroting bescherming en opvang gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek (prijspeil 2021)

	2022	2023	2024	2025
Inkomsten				
Rijksuitkering beschermd wonen	14.084.474	14.084.894	14.084.894	14.084.894
Eigen bijdrage beschermd wonen	790.076	790.076	790.076	790.076
Rijksuitkering vrouwenopvang	2.856.243	2.856.243	2.856.243	2.856.243
Rijksuitkering maatschappelijke opvang	2.499.248	2.499.248	2.499.248	2.499.248
Gemeentebijdrage (VT)	1.763.481	1.763.481	1.763.481	1.763.481
Gemeentebijdrage (GGD)	48.175	48.175	48.175	48.175
Totaal	22.041.697	22.042.117	22.042.117	22.042.117
Uitgaven				
Preventie en perspectief	1.012.601	1.012.351	1.012.351	1.012.351
Beschermd en veilig thuis wonen	14.551.197	14.551.197	14.551.197	14.551.197
Een integrale benadering vanuit zorg en veiligheid	5.651.460	5.651.460	5.651.460	5.651.460
Regionale samenwerking	816.169	816.169	816.169	816.169
Totaal	22.033.677	22.031.177	22.031.177	22.031.177
Resultaat				
Inkomsten minus uitgaven	8.020	10.940	10.940	10.940

De gemeentebijdrage is ten behoeve van Veilig Thuis en is hieronder per gemeente inzichtelijk

Gemeente	2022	2023	2024	2025
Blaricum	77.478	77.478	77.478	77.478
Gooise Meren	399.181	399.181	399.181	399.181
Hilversum	624.125	624.125	624.125	624.125
Huizen	285.462	285.462	285.462	285.462
Laren	77.429	77.429	77.429	77.429
Weesp	133.722	133.722	133.722	133.722
Wijdemeren	166.084	166.084	166.084	166.084
Totaal	1.763.481	1.763.481	1.763.481	1.763.481

Vanaf 2022 is de eigen bijdragen van gemeenten ten opzichte van voorgaande jaren gedaald. Hierbij gaat het in totaal om €648.864. Eemnes draagt financieel niet bij aan Bescherming & Opvang en Weesp zal (kostenneutraal) uittreden in 2022.

De decentralisatie-uitkeringen beschermd wonen, maatschappelijke opvang en vrouwenopvang zijn, gefaseerd in de periode 2015 en 2018, door centrumgemeente Hilversum bij de gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek ondergebracht. De Regio voert hier voor de kassiersfunctie uit en rapporteert via de reguliere planning en control cyclus over de voortgang. De regie over de uitgaven is belegd bij de gemeenschappelijke regeling Regio Gooi en Vechtstreek. Hiermee is de zeggenschap over deze budgetten voor alle gemeenten gewaarborgd.

De gemeenten zijn risicodragend op het budget voor bescherming en opvang. Dit betekent dat een positief resultaat ten laste wordt gebracht van de bestemmingsreserve tot het plafond van 2 miljoen euro is bereikt, het overgebleven resultaat wordt op basis van inwonertal over de gemeenten verdeeld. Een negatief resultaat wordt ten laste van de bestemmingsreserve gebracht tot het moment dat deze op nul staat, het overgebleven resultaat wordt op basis van inwonertal over de gemeenten verdeeld.

Uitgaven

Omdat er in de beleidsperiode 2017-2020 andere beleidslijnen gedefinieerd waren dan in de beleidsperiode 2022-2025, is er voor de herkenbaarheid een 'was/wordt-lijst' opgenomen in bijlage 4.

Financiële ontwikkelingen

De doordecentralisatie van de financiële middelen voor beschermd wonen staat gepland voor 2023. Hiermee zullen alle gemeenten financieel verantwoordelijk worden voor het beschermd wonen. Dit proces zal gefaseerd verlopen waarbij regiogemeenten alleen voor nieuwe cliënten de middelen zullen ontvangen van het Rijk en de bestaande cliënten blijven onder de financiële verantwoordelijkheid van de centrumgemeenten.

De middelen voor vrouwenopvang worden niet door gedecentraliseerd, de middelen voor maatschappelijke opvang op z'n vroegst per 2026.

Ten aanzien van de fusie in 2022 tussen Amsterdam en Weesp gaan gemeenten uit van een kostenneutrale uitvoering. Op bestuurlijk niveau vindt besluitvorming plaats, inclusief met welke (financiële) afspraken Weesp de regio Gooi en Vechtstreek verlaat. Uiteraard wordt hierbij de continuïteit van zorg geborgd.

Het Rijk zal op basis van een objectief verdeelmodel in het kader van de decentralisatie-uitkeringen Maatschappelijke Opvang en Vrouwenopvang de middelen die een directe relatie

hebben met Weesp uitnemen uit de middelen voor centrumgemeente Hilversum en toevoegen aan de middelen voor centrumgemeente Amsterdam.

De decentralisatie-uitkering Beschermd Wonen kent een historisch verdeelmodel. Regio Gooi en Vechtstreek zal samen met Weesp en Amsterdam bij het Rijk aangeven welk budget overgezet moet worden van centrumgemeente Hilversum naar centrumgemeente Amsterdam.

Risico's

De overheveling van het beschermd wonen naar de Wet langdurige zorg gaat op basis van het principe 'geld volgt cliënt' en de uitname vindt plaats op basis van de werkelijke kosten van gemeenten. Het risico hierbij is gelegen in een aantal algemeenheden, zoals de indexatie en de verrekening eigen bijdrage (schatting financieel risico is echter beperkt; maximaal € 100.000 per jaar).

Decentralisatie-uitkeringen Maatschappelijke Opvang en Vrouwenopvang worden jaarlijks niet geïndexeerd, in tegenstelling tot de decentralisatie-uitkering Beschermd Wonen. Wel tellen deze twee uitkeringen mee in het totaal bedrag waarop indexatie wordt toegepast. Deze indexaties worden als onderdeel van het accres toegevoegd aan de Algemene Uitkering (als onderdeel van het Gemeentefonds). De groei van de Algemene Uitkering, inclusief de indexaties voor de Maatschappelijke- en Vrouwenopvang, komt dus terecht bij alle gemeenten. Niet alleen bij centrumgemeenten. De regionale begroting Bescherming & Opvang komt op deze wijze verder onder druk te staan, daar de voorzieningen wel jaarlijks geïndexeerd worden en daarmee de uitgaven hoger worden, terwijl de opbrengsten gelijk blijven en dus niet meestijgen met de kosten.



Bijlagen



Bijlage 1 Participatieparagraaf

Dit beleidsplan is tot stand gekomen in samenwerking met (vertegenwoordigers) van cliënten, ervaringsdeskundigen, naasten en maatschappelijke partners. Hieronder volgt een korte samenvatting van hun inbreng. In de bijlagen zijn de verslagen met meer toelichting te vinden.

Wie hebben we geraadpleegd?

- Ervaringsdeskundigen van de klankbordgroep herstel en leden van de cliëntenraad van Kwintes en GGZ Centraal
- Ervaringsdeskundigen van de klankbordgroep Huiselijk geweld en kindermishandeling
- Ypsilon, Familieraden van GGZ Centraal en een vertegenwoordiger van familie organisaties MIND. Zij hebben deelgenomen aan de bijeenkomst met ambulante aanbieders. Daarnaast brengen zij dringend het advies van 2019 van de familie werkgroep uit het herstelnetwerk opnieuw onder de aandacht.
- De lokale adviesraden hebben tussentijds een advies uitgebracht en, als officiële adviesorganen, ook een definitief advies gegeven. Dat advies en de verwerking daarvan is integraal terug te vinden in de bijlagen.
- Maatschappelijke partners

Opbrengst

Ervaringsdeskundigen en leden van de cliëntenraden van Kwintes en GGZ Centraal

1 *Zichtbaarheid en vindbaarheid: communicatie*

Bij alle onderwerpen komt steeds hetzelfde aandachtspunt naar voren: veel hulp, ondersteuning en/of activiteiten zijn goed en passend maar helemaal niet bekend bij de mensen die er gebruik van kunnen maken.

2 *Herstel, herstelgericht werken en ervaringsdeskundigheid centraal zetten*

- Ga door met herstelactiviteiten
- Versterk de inzet van ervaringsdeskundigheid, ook bij uitvoeringsdiensten en in de wijk
- Realiseer structureel een respijt voorziening
- Zorg dat de crisiskaart beschikbaar is voor iedereen die dat wil of er baat bij heeft
- Deze punten zijn cruciaal voor persoonlijk en maatschappelijk herstel

3 *Realiseer voldoende en passende dagactiviteiten en/of mogelijkheden voor vrijwilligerswerk, scholing, re-integratie en werk voor alle doelgroepen B en O*

4 *Meer aandacht voor preventie én hulp bij schulden*

5 *Pak het tekort aan voldoende betaalbare & passende woningen aan (bij dakloosheid en uitstroom uit beschermd wonen) en zorg voor voldoende passende woonvormen*

- 6 *Zorg voor een warme overdracht tussen instanties, tijdige communicatie, een duidelijk aanspreekpunt en actieve regie en betrek cliënt en naasten bij de planvorming en de uitvoering daarvan*

Ervaringsdeskundigen Huiselijk geweld en kindermishandeling

- 1 *Zet in op het bestrijden van het taboe, maak huiselijk geweld beter bespreekbaar. Zorg voor preventie en doe mee aan onderzoek*
- 2 *Zorg voor goede informatie voor slachtoffers*
- 3 *Borg de inzet van ervaringsdeskundigheid binnen het herstelnetwerk én bij Veilig Thuis*
- 4 *Aandacht voor pleger-aanpak en voor traumasensitiviteit bij professionals*
- 5 *Behoud chatfunctie Veilig Thuis en borg MDA++ voor meest complexe HG- zaken*
- 6 *Ga door met 'Handle with Care'*
- 7 *Faciliteer netwerkgroepen zoals de klankbordgroep en de Lokale Alliantie Financieel veilig ouder worden*

Organisaties familie en naasten

- 1 *De basisondersteuning van naasten en familie GGZ en verslaving ontbreekt in Gooi en Vechtstreek.*
 - Psycho-educatie
 - Lotgenotencontact
 - Ondersteuning in het omgaan met de situatie (individueel of in groep) met trainingen en de inzet van een ervaringsdeskundige familiecoach
 - Maak de pilot respijtovereenkomst structureel

- 2 *Mantelzorgondersteuning is een lokale taak maar moet wel opgenomen worden in het regionaal beleidsplan*

De afgelopen vier jaar hebben laten zien dat de juiste ondersteuning niet door afzonderlijke gemeenten gerealiseerd wordt door gebrek aan aandacht en/of te kleine omvang van de doelgroep om de ondersteuning per gemeente te kunnen realiseren.

Maatschappelijke partners

- 1 *Voorkom dakloosheid en draag zorg voor het voorkomen van huisuitzettingen wanneer hier alleen huurschulden aan ten grondslag liggen en blijf inzetten op projecten zoals 'vroeg erop af' (schulden voorkomen);*
- 2 *Behoud en ontwikkel HMD (Huisvesting Maatschappelijke Doelgroepen) door;*
- 3 *Zet in op iedereen een eigen voorkeur, of dit nu binnen een instelling of in een wijk is;*
- 4 *Draag zorg voor voldoende beschikbare woningen in verschillende varianten (waarmee tijdelijk en langdurig huren mogelijk wordt);*
- 5 *Verbindt en ontschot het voorveld met de maatwerkvoorzieningen;*
- 6 *Hilversum kent Buurtcirkels, zet deze ook op in andere gemeenten;*
- 7 *Werk aan maatschappelijke acceptatie van inwoners die kwetsbaar zijn, zet in op anti stigma en zorg dat gemeenten, aanbieders en wijken hierin goed afstemmen;*
- 8 *De wachtlijsten/-tijden in de Geestelijke gezondheidszorg zijn lang, waardoor inwoners veelal ook lang afhankelijk raken van begeleiding, beschermd wonen en of maatschappelijke opvang (ter overbrugging naar behandeling). Verstrek de samenwerking met de Zorg-verzekeraar op dit punt.*



Bijlage 2 Evaluatie 2017-2022

Onderstaand treft u een samenvatting van de evaluatie van het beleidsplan bescherming en opvang Gooi en Vechtstreek 2017-2020.

Hoe is de evaluatie tot stand gekomen?

- Interviews met inwoners
- Evaluatiegesprekken met vertegenwoordigers van inwoners (Samenkracht en adviesraden)
- Evaluatiegesprekken met maatschappelijke partners en zorgorganisaties
- Evaluatiegesprekken met gemeenten (bestuur, beleid en uitvoering)
- Dataonderzoek en –analyse
- Analyse van landelijke rapporten, bronnen

Resultaten 2017-2020

Hieronder treft u een samenvatting van de voornaamste resultaten die zijn bereikt:

Echte betrokkenheid en samenwerking rondom (crisis)zorg

- ✓ Met inwoners en ketenpartners, zijn samenwerkingsafspraken gemaakt om inwoners die kampen met bijvoorbeeld GGZ problematiek, dakloosheid, huiselijk geweld en/of uitbuiting goed en snel te helpen. De gemeenten en ketenpartners hebben processen en aanpakken op elkaar afgestemd en er vindt regelmatig (casus)overleg plaats.
- ✓ De gemeenten geven uitvoering aan het actieplan geweld hoort nergens thuis. Hiermee willen de gemeenten huiselijk geweld en kindermishandeling terugdringen. Zie voor de laatste stand van zaken [deze voortgangsrapportage](#).
- ✓ Via het herstelnetwerk versterken de gemeenten het welzijn van inwoners met een psychische kwetsbaarheid. In de wijken worden trainingen, cursussen en activiteiten georganiseerd die gericht zijn op persoonlijk herstel. Deze activiteiten worden steeds beter bezocht en zijn breed toegankelijk.
- ✓ De pilot mensenhandel is in 2018 opgestart en wordt door slachtoffers en partners als effectief ervaren. Er is een goede samenwerking opgezet in de keten en in een jaar tijd zijn zo'n 40 slachtoffers van (met name seksuele) uitbuiting geholpen.
- ✓ De Wet Verplichte GGZ is per 2020 ingegaan en in alle gemeenten eenduidig geïmplementeerd. Na een half jaar uitvoering constateren de gemeenten dat het aantal crisismaatregelen tot nu toe niet toegenomen is ten opzichte van vorig jaar. Problemen kunnen veelal zonder dwangmaatregelen worden opgelost.

Preventie & vroeg-signalering

- ✓ Er zijn verschillende trainingen georganiseerd voor uitvoerende (zorg)medewerkers in het sociaal domein, zodat zij bijvoorbeeld GGZ problematiek, huiselijk geweld en kindermishandeling, uitbuiting en mensenhandel (beter) leren signaleren en weten hoe zij het best kunnen handelen.
- ✓ De gemeenten of iemand anders? hebben een aantal publiekscampagnes uitgevoerd om problemen om het gebied van verward gedrag, huiselijk geweld en kindermishandeling en mensenhandel bij het publiek onder de aandacht te brengen. Doel was het bewustzijn, begrip en handelingsvermogen onder inwoners te vergroten.

Veilig en beschermd thuis wonen

- ✓ Om ervoor te zorgen dat inwoners met een kwetsbaarheid zo lang mogelijk thuis kunnen (blijven) wonen hebben gemeenten een regionaal dekkend netwerk van 24/7 begeleiding in de wijken opgezet voor inwoners die thuis wonen én intensieve 24/7 begeleiding/toezicht nodig hebben.
- ✓ Om dak- en thuisloosheid in een zo vroeg mogelijk stadium te voorkomen (project vroeg erop af) hebben gemeenten met zorgaanbieders en woningcorporaties samenwerkingsafspraken gemaakt en vastgelegd in het Convenant Huisvesting Maatschappelijke Doelgroepen.
- ✓ De urgentieregeling in de nieuwe Huisvestingsverordening is nog beter toegesneden op maatschappelijke doelgroepen en bevordert uitstroom uit beschermd wonen en opvang. Met het instrument huren onder voorwaarden krijgen inwoners (opnieuw) een kans op zelfstandig wonen met benodigde zorg en ondersteuning.

Voldoende beschermd wonen en opvang

- ✓ Om de wachtlijsten voor beschermd wonen te verkorten, zijn het aantal plaatsen voor beschermd wonen uitgebreid met ... plekken. Ook wordt hard gewerkt om te voorkomen dat inwoners aangewezen raken op beschermd wonen. In het [versnellingsplan 'Ambulantisering Beschermd Wonen'](#) leest u wat de gemeenten tot en met 2022 doen.
- ✓ Er is een wachtlijstbeheerder beschermd wonen aangesteld. Deze wachtlijstbeheerder zorgt ervoor dat inwoners op de wachtlijst (ter overbrugging) naar de juiste zorg en ondersteuning worden bemiddeld.
- ✓ Jongeren die thuis/dakloos zijn hebben andere hulp en perspectieven nodig om weer zelfstandig in het leven te staan. Daarom hebben gemeenten een eigen opvang voor jongeren opgezet. De opvang werkt tevens met een outreachend begeleidingsteam dat zwervjongeren (pro)actief opzoekt, begeleidt, aan hulp koppelt en nazorg levert.

Bevindingen 2017-2020

De hoofdconclusie is dat gemeenten, inwoners, zorgorganisaties en maatschappelijke partners door willen gaan op de in 2017 ingeslagen weg. In het algemeen zijn de gemeenten, inwoners en de ketenpartners tevreden over de ingezette koers en de samenwerking op het terrein van bescherming en opvang. Wel zijn er op onderdelen verbeteringen mogelijk, waarvan u onderstaand een selectie treft:

- 1 Aanbieders zijn positief over de acties en resultaten uit de afgelopen beleidsperiode.
- 2 Gemeenten, partners en inwoners vinden dat er goed en fijn is samengewerkt.
- 3 Het is niet goed gelukt om inwoners die veel begeleiding nodig hebben beschermd thuis te laten wonen. Gemeenten en partners willen de komende tijd meer doen om (beschermd) thuis wonen mogelijk te maken.
- 4 Gemeenten willen de financiële risico's rondom bescherming en opvang beter met elkaar delen. Daarom willen zij aanvullende solidariteitsafspraken maken. Gemeenten denken dat dit helpt om de gezamenlijke doelen beter te behalen.
- 5 Er ligt een goede basis voor de samenwerking tussen zorg, welzijn en veiligheid, maar de samenwerking kan en moet beter en meer worden bestendigd.
- 6 In het nieuwe beleidsplan moet een grotere verbinding komen met armoede, schuldenbeleid, onderwijs en werk.
- 7 Het effect van de preventie-campagnes is onbekend. Gemeenten en partners streven naar meer focus ten aanzien van het aantal preventie activiteiten en de aard daarvan.
- 8 Inwoners, ervaringsdeskundigen, gemeenten en maatschappelijke partners willen meer herstelactiviteiten, inzet van ervaringsdeskundigheid en lotgenotencontact, ook voor familie en naasten. Dit moet worden geregeld op een herkenbare en goed te vinden plek in de eigen gemeente.
- 9 Er moet een betere afbakening komen tussen activiteiten die gemeenten lokaal oppakken en gezamenlijke doelen en activiteiten.
- 10 Gemeenten en partners willen in het nieuwe beleidsplan voortborduren op bestaand beleid en dat beleid door ontwikkelen en verbeteren.

De focus van het beleid moet komen te liggen op het voorkomen van dak- en thuisloosheid, (beschermd) thuis wonen mogelijk maken en het beter verbinden van zorg, welzijn en veiligheid.



Bijlage 3 Deelname Eemnes

In de onderstaande tabel is per maatregel aangegeven of de gemeente Eemnes deelneemt.

Maatregel	Eemnes
Preventie en perspectief	
Implementatie sluitende aanpak (PGA,Wvggz, MDA++)	ja
Gemeentelijke regisseur(s)	ja
Inzet consultatie & advies	ja
Crisiskaart en GGZ Mantelzorg	ja
Herstelacademie & dagbesteding door inwoners	ja
Voorlichtingscampagnes en preventie en vroegsignalering	deels
Veilig en beschermd thuis wonen	
Passende toewijzing beschermd wonen	ja
Scheiden huren en zorg	ja
Beschermd wonen in natura	ja
Inwonerinitiatieven beschermd wonen	ja
Opvang dak- en thuislozen	ja
Sociaal medische zorg dak- en thuislozen	ja
Opvang vrouwen bij HG/KM	ja
Eerste kans, tweede kans, derde kans	nee
Pilot 24/7 toezicht in de wijk	ja
Inzet verslavingszorg	ja
Een integrale benadering vanuit zorg en veiligheid	
Een sterk Veilig Thuis	nee
Verwijsindex risicojongeren	nee
Ambulante crisisdienst 18-	nee
Pilot gebundelde ambulante crisiszorg	nee
Crisisopvang jeugdwet	nee
Gedwongen opname jeugdwet	nee
Aanpak uitbuiting en mensenhandel	deels
Regionale samenwerking	
Gezamenlijke beleidsuitvoering	ja
Gezamenlijke inkoop & beheer	ja
Stopzetten gemeentelijke bijdrage	ja



Bijlage 4 Was-wordt lijst

Hieronder staat uitgewerkt hoe de maatregelen uit het beleidsplan 2017 een plek hebben gekregen in het nieuwe beleidsplan.

Nr. Maatregel	Preventie & Perspectief	Beschermd en veilig thuis wonen	Integrale benadering vanuit zorg & veiligheid
Echte betrokkenheid			
1 Implementatie sluitende aanpak			23 Door ontwikkeling sluitende aanpak kwetsbare inwoners
2 Gemeentelijke regisseur(s)			23 Door ontwikkeling sluitende aanpak kwetsbare inwoners
3 Inzet consultatie & advies	7d Voorkomen van complexe problematiek		
4 Cliënten aan tafel			
5 Crisiskaart	4 Crisiskaart ondersteunt eigen regie		
6 Herstelacademie & dagbesteding door inwoners	4 Herstel cliënten en naasten		
7 Samenkracht			
Preventie & Vroegsignalering			
8 Voorlichtings-campagnes	7c Voorkomen van complexe problematiek		
9 Implementeren nieuwe Meldcode			
10 Verwijsindex risicojongeren			28 Huiselijk geweld, seksueel geweld, ouderen- en kindermishandeling
Veilig & beschermd thuis wonen			
11 Een sterk Veilig Thuis			26 Huiselijk geweld, seksueel geweld, ouderen- en kindermishandeling
12 Eerste kans, tweede kans, derde kans		21 Huisvesting maatschappelijke doelgroepen	
13 Voorbereiden pilot 24/7 toezicht in de wijk		Afgerond	
14 Pilot 24/7 toezicht in de wijk		15 Van beschermd wonen naar beschermd thuis	
15 Inzet verslavings-zorg	7d Voorkomen van complexe problematiek		

Nr. Maatregel	Preventie & Perspectief	Beschermd en veilig thuis wonen	Integrale benadering vanuit zorg & veiligheid
---------------	-------------------------	---------------------------------	---

Gebundelde & hoogwaardige crisiszorg

16	Versterken risico-taxatie		28 Huiselijk geweld, seksueel geweld, ouderen- en kindermishandeling
17	Ambulante crisisdienst 18-		Opgenomen in dienstenaanbod Veilig Thuisgeweld, ouderen- en kindermishandeling
18	Voorbereiden pilot gebundelde ambulante crisiszorg		
19	Pilot gebundelde ambulante crisiszorg		
20	Crisisopvang jeugdwet	Opgenomen in beleid jeugd	
21	Crisisopvang volwassenen en gezinnen		10 Voldoende kleinschalige opvang
22	Gedwongen opname jeugdwet	Opgenomen in beleid jeugd	
23	Versterken veiligheid bij (crisis) opvang		10 Voldoende kleinschalige opvang
24	Haalbaarheidsonderzoek passend vervoer		

Beschermd woon- & opvangplekken

25	Passende toewijzing beschermd wonen		12 Van beschermd wonen naar beschermd thuis
26	Scheiden huren en zorg		15 Van beschermd wonen naar beschermd thuis
27	Beschermd wonen in natura		Van beschermd wonen naar beschermd thuis
28	Uitbreiding aanbod beschermd wonen		Van beschermd wonen naar beschermd thuis
29	Inwonerinitiatieven beschermd wonen		Van beschermd wonen naar beschermd thuis
30	Opvang dak- en thuislozen		10 Voldoende kleinschalige opvang

Nr. Maatregel	Preventie & Perspectief	Beschermd en veilig thuis wonen	Integrale benadering vanuit zorg & veiligheid
---------------	-------------------------	---------------------------------	---

Beschermde woon- & opvangplekken (vervolg)

31	Uitbreiding opvang dak en thuislozen	Opgenomen in MO	
32	Sociaal medische zorg dak- en thuislozen	10 Voldoende kleinschalige opvang	
33	Opvang vrouwen bij HG/KM	10 Voldoende kleinschalige opvang	

Randvoorwaarden

34	Gezamenlijke beleidsuitvoering
35	Gezamenlijke inkoop & beheer
36	Stopzetten gemeentelijke bijdrage

Regionale samenwerking

Gezamenlijke beleidsuitvoering
Gezamenlijke inkoop & beheer
Afgerond